افغانستان

Ketabton.com

روزشمار وقایع افغانستان

از احمدشاه درانی
تا
اخیر سال ۲۰۰۳ میلادی

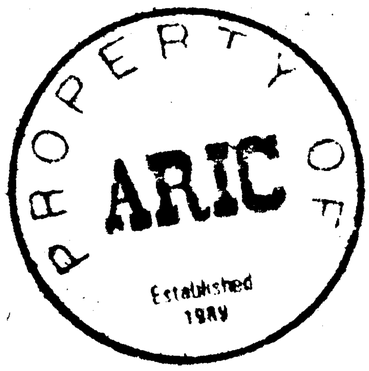

تحقیق و ترتیب: حامد علمی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشخصات کتاب:

روزشمار وقایع افغانستان

ترتیب دهنده: حامد علمی

چاپ اول:

چاپ دوم بهار ۱۳۸۲

تیراژ: ۱۰۰۰

ناشر: بنگاه انتشارات میوند

چاپ: بنگاه انتشارات و مطبعهٔ میوند، کابل،

تیلفونها: ۲۱۰۳۵۶۹، ۲۲۰۰۴۵۵، ۰۷۰۲۹۵۲۱۱۴

مقدمه

اگر مورخی بعد از دو قرن بخواهد بر تاریخ قرن ۲۰ افغانستان قضاوت نماید، حتما این قرن را قرن تضادها، قرن فوت فرصتهای طلایی، قرن آرمانهای برباد رفته، قرن بناهای بی بنیاد، قرن انتقادات بدون چاره جویی و اما در عین زمان قرن حماسه، بخاطر نگهداری استقلال و قرنی که واقعـات افغانستان یکسره نظم دنیایی را دگرگون ساخت، داوری خواهد کرد.

اگر نوآوری، تجدد و جد و جهد بخاطر ترقی در آغاز قرن بشارت دهندهٔ آیندهٔ روشن این کشور تصور میشد، به همان اندازه و متضاد با آن ارتجاع و عقب گرایی سیر قهقرایی را در دو دههٔ اخیر قرن ۲۰ در کشور ما آنچنان سرعت بخشید، که شاید چندین دهه و یا چندین سده به کار باشد تا به معیار وسط قرن ۲۰ برسیم. شاید مورخ دو قرن بعد ما چگونگی توقف این سیر قهقرایی را تشخیص کند و آیندهٔ افغانستان را در بررسی آن تصویر نماید، اما همچو تشخیص و همچو تصویر از نگاه آنهـائیـــکه در مسیـــر این جریان قرار دارند مستور است و آینده تاریک مینماید.

در تاریخ جدید افغانستان بعد از ۱۷۴۷، قرن ۲۰ شاهد یک دورهٔ بیسابقهٔ نیم قرن صلح در کشور ما بود، که در روشنی آن قدمها و گامهایی در راه آبادی و پیشرفت، البته متناسب به شرایط اقتصادی و اجتماعی جامعهٔ ما، با وجود سنگ اندازیهای ارتجاع و افراط، برداشته شد، اما متضاد با آن در دو دههٔ اخیر قرن ۲۰ آنچنان جنگ و خانه ویرانی در وطن ما سایه افگند که آنهمه آرمانها را برباد داد و آنهمه آبادیها را ویران کرد، به عبارهٔ دیگر ملت ما را در مرحلهٔ تحت الصفر قرار داد. این بربادی و این ویرانی تا هنوز که این سطور به رشتهٔ تحریر در می آیند، دوام دارد.

مورخ دو قرن بعد ما حتما بی تفاوتی، بی مسوولیتی و بی موازنگی اکثریت "قشر روشنفکر و تعلیم یافته" ما را در جملهٔ علل این تضادها، این فرصتهای فوت شده، این آرمانهای برباد رفته و این بناهای بی بنیاد مقام برجسته خواهد داد. اکثریت اینها بودند که بر هر چیز و هر کس انتقاد میکردند اما راه علاجش را نشان نمی دادند. اکثریت اینها بودند که بدون در نظر داشت شرایط عینی و ذهنی جامعه بنا های بی بنیاد را بنا کردند ه زود فرو ریخت. این اکثریت بود که بر احـوال پسماندگی کشور اشک

میریخت و دولتهای وقت را عامل عقبمانی افغانستان میخواند و شعار مبارزه را با آن دولتها میداد، اما در وقتیکه مادر وطن به یاری فرزندانش نیاز داشت، بی تفاوت ماند، یا با رژیم دست نشانده و حامیان اجنبی اش همکار شد و یا هم با نوشتن چند مقاله و سرودن چند پارچه شعر، دین خویش را در برابر جهاد وطن ادا شده می پنداشت و راه نجات افغانستان را صرفا طبق دستور منافع جهانی و منطقوی تایید میکرد. این اکثریت نتوانست که به سویهٔ ملی و بین المللی خود را تثبیت نماید و بدان وسیله منافع جهانی و منطقوی را متوجه منافع ملی افغانستان سازد و جهانیان را متقاعد گرداند به اینکه هم آهنگی منافع آنها با منافع ملی افغانستان در تأمین ثبات و صلح منطقوی و جهانی حتمیست.

توقع این بود که بعد از مداخله و تجاوز اتحاد شوروی منجمله بر افغانستان، که سر آغاز پیامد های ناگوار در کشور ما بود و از انجمله اشتغال آتش نفاق بین اقوام، مذاهب، زبانها و نژادها و باید قشر روشنفکر و تعلیم یافته، ما در فرونشاندن این آتش پیشقدم میشد و زخمهای ناشی از آنرا التیام می بخشید. نه تنها این توقع بیجا بود، بلکه این آتش آنچنان تحت نامهای اقلیت و اکثریت، شعار های برتری فرهنگی و برتری قومی و اتهام (فاشیست) و (سمتی) بر یکدیگر، که به هیچ صورت به سود منافع ملی ما نمیباشد، به وسیلهٔ اینها شعله ور گردید، که خشک و تر را یکسان سوخت! اما آنچه موجب امیدواری میباشد، اینست که توده های وسیع ما خوشبختانه برادروار در پهلوی همدگر ایستاده اند و مصیبتهای وارده ایشان را بیشتر با هم وابسته ساخته است.

مورخ دو قرن بعد ما اکثریت دولتمردان سابق ما را، اکثریت (قوماندانهای جهادی) ما را و (سران مجاهدین) ما را، اکثریت قلم به دستان و چیز فهمان مارا، اکثریت استادان و مورخین ما را و اکثریت شخصیتهای نظامی و سیاسی ما را و یقینا نگارندهٔ این سطور را درین سهل انگاری محکوم خواهد نمود، که متأسفانه هیچ کدام ما توانایی حصول برائت را از همچو دادگاه نداریم.

ولی با اینهمه مأیوسیها و تاریک بینیها، مورخ دو قرن بعد ما به اینجا و آنجا در بین دولتمردان سابق ما، در بین قلم به دستان ما، در بین قوماندانهای جهاد ما، در بین شخصیتهای سیاسی و نظامی ما و در بین مورخین و استادان ما از یگان چهره های برازنده نیز یادآوری خواهد کرد، که جز وطن به چیزی نمی اندیشیدند و منفعت خویش را در منفعت

بزرگتر جامعه و سربلندی خویش را در سربلندی هموطنان خویش جستجو میکردند. شاید آن مورخ ما درین چهره ها از ژورنالیست جوان، با درد، وطندوست و خدا پرست، شاغلی حامد علمی نیز یادآوری نماید.

شاغلی علمی بهترین ایام جوانی اش را در سنگر های گرم آزادی رزمان ما قدم بقدم با آنها سپری نمود و بحیث یک خبرنگار آگاه و متعهد حماسه های این برهنه پایان تهیدست را از طریق رسانه های گروهی جهانی به گوش جهانیان میرسانید. موصوف این حماسه را از آغاز با یک دید افغانی تعقیب نمود و ثبت کرد. شاغلی علمی نه تنها این حماسه را به اوراق تاریخ سپرد، بلکه از تراژیدی ای که خود ما در آستانهٔ پیروزی بر هموطنان خویش روا داشتیم و در برابر برهنه پایان تهیدست جفا کردیم و افغانستان عزیز خویش را در پرتگاه نیستی انداختیم، با یک جهان تاثر و تأسف یادآوری میکند. ممکن مورخ دو قرن بعد ما از این گزارشات منحیث دست آویز با ارزش استفاده نماید و با قرار دادنش در بعد تاریخ، اوضاع امروز کشور ما را برجسته تر تصویر کند.

از آنجائیکه داوری بر تاریخ معاصر کار آسان نیست، احساسات و پیوند های مختلف و ناتوانی مشاهده همه جانبهٔ واقعات مانع قضاوت سالم و عادالانه در بررسی حوادث تاریخ میگردد، بناً آنچه معاصران میتوانند بکنند اینست تا چشمدید ها، خاطره ها و برداشتهای شان را از زمان شان ثبت نمایند و منحیث سند به قضاوت آینده گان بگذارند.

روز شمار وقایع قرن ۲۰ به تدوین شاغلی حامد علمی، که این نوشته مقدمه بر آن میباشد، یکی از همین تلاشهاست. مدون این اثر واقعات افغانستان را در قرن ۲۰ با امانت و دقت ثبت نموده و میخواهد بدسترس هموطنان و آینده گان قرارش دهد.

در پایان این مقدمه موفقیت مزید شاغلی علمی را در توسعهٔ این کرونولوژی خواهانم و از اینکه این نگارنده را در نوشتن این مقدمه نوازش نموده، ز درون قلب تشکر میکنم.

با امتنان

محمد عزیز نعیم

۲۴ جولای ۲۰۰۰

لندن — انگلستان

روزشمار وقایع افغانستان

۱۵ جولای ۱۷۴۷
احمدشاه درانی برای اولین بار درنامه ای خویشتن را پادشاه خواند.

اکتوبر ۱۷۴۷
پیر سید صابر شاه کابلی در زیارت شیر سرخ قندهار دستار بر سر احمدشاه درانی نصب کرده او را بحیث پادشاه قانونی اعلان نمود.

۱۱ جنوری ۱۷۴۸
نیروهای احمدشاه درانی شهر لاهور را از حاکم مغولی آن تصرف کردند.

۳مارچ ۱۷۴۸
قوای احمدشاه درانی درنزدیکی های مانیپور پنجاب به شکست مواجه شده بطرف قندهار عقب نشینی کردند.

۲۱ سپتامبر ۱۷۵۱

احمدشاه درانی برای انجام سومین حمله بر هند به شهر پشاور رسید.

۶ مارچ ۱۷۵۲

جنگ میان نیروهای احمدشاه درانی وقوای میر منو در اطراف شهر لاهور رخ داد و نیروهای احمدشاه درانی به پیروزی دست یافتند.

۱۰ مارچ ۱۷۵۲

نیروهای احمدشاه درانی شهر لاهور را تصرف کردند.

۲۱ مارچ ۱۷۵۲

احمدشاه درانی با نیروهایش لاهور را به قصد قندهار ترک نمود.

۱۵ نوامبر ۱۷۵۶

احمدشاه درانی برای چهارمین بار با قوای عظیم بسوی شهر لاهور در حرکت شد.

۲۰ دسامبر ۱۷۵۶

احمدشاه درانی به شهر لاهور رسید.

۲۲ جنوری ۱۷۵۷

نیروهای احمدشاه درانی در اطراف شهر دهلی موضع گرفتند.

۲۸ جنوری ۱۷۵۷

احمدشاه درانی ونیروهایش به شهر دهلی داخل شدند وعالمگیر دوم امپراتور مغل از آنها استقبال نمود.

۲۹ جنوری ۱۷۵۷

احمدشاه درانی فرمان صادر کرد ودرآن خواستار تامین امنیت، حفظ جان ومال اهالی شهر دهلی شد.

اول فبروری ۱۷۵۷

نیروهای احمدشاه درانی مقاومت مردم مرهته را درهم شکستاندند.

۲ فبروری ۱۷۵۷

نیروهـای احمدشاه درانی شهـــر فرید آباد مرکز قوای مرهته را به آتش کشیدند.

۱۶ فبروری ۱۷۵۷

محفل عروسی شهزاده تیمور فرزند احمدشاه درانی باگوهر افروز بانو بیگم و یا زهره بیگم دختر عالمگیر دوم درسرهند برگزارشد.

اکتوبر ۱۷۵۹

احمدشـــاه درانـــی ونیروهایش برای پنجمین بار قصد حمله بر هند را نمودند.

۲۵ اکتوبر ۱۷۵۹

احمدشاه درانی ونیروهایش دریای سند راعبور کرده وارد پنجاب شدند.

۵ مارچ ۱۷۶۰

قلعـــه نظـامی جت ها در علیگره بدست قوای احمدشاه درانی سقوط کرد.

۲۶ اکتوبر ۱۷۶۰

اردوی احمدشاه درانی بعد از عبور از دریای جمنا دراطراف منطقه پانی پت موضع گرفتند.

۱۴ جنوری ۱۷۶۱

قوای مرهته در پانی پت شکست فاحش خورده و شهر بدست نیروهای احمدشاه درانی سقوط نمود.

۱۵جنوری ۱۷۶۱

احمدشاه درانی در حالیکه الماس کوه نور را برسر داشت وارد شهر پانی پت شد.

۲۹ جنوری ۱۷۶۱
احمدشاه درانی بعد از فتح پانی پت به دهلی رسید.

۲۲ مارچ ۱۷۶۱
نیروهای افغان بعد از فتح پانی پت بطرف لاهور حرکت کردند.

۳ مارچ ۱۷۶۲
نیـــروهای احمدشاه درانی برای ششمین بار لاهور را به قصد هند ترک نمودند.

۱۶ اکتوبر ۱۷۶۲
احمدشاه درانی ونیروهایش به نزدیکی های شهر امرتسر رسیدند.

۱۲ دسامبر ۱۷۶۲
احمـدشـــاه درانی بعـد از فتح امرتسر وعقد معاهده با آنها روانه قندهار شد.

اکتوبر ۱۷۶۴
احمـــدشاه درانی برای هفتمین بار کشور را به قصد لاهور و هند ترک نمود.

۱۲ دسامبر ۱۷۶۶
نیروهای احمدشاه درانی شهر فیصل آباد را تصرف کردند.

۲۶ می ۱۷۶۷
نیروهای احمدشاه درانی به سر پرستی سردار جهان خان مقاومت سکها ومتحدین آنها را در نقاط مختلف پنجاب درهم شکستانده در این مناطق حاکم شدند.

۹ جون ۱۷۷۰
احمدشاه درانی بعد از تصرف دوباره شهر مشهد به قندهار رو آورد.

۲۳ اکتوبر ۱۷۷۲

احمدشاه درانی درشهر قندهار وفات نمود و پسرش تیمورشاه به اریکه قدرت تکیه زد.

۱۷۷۵

پایتخت تیمورشاه درانی از شهر قندهار به کابل انتقال کرد.

۱۹ می ۱۷۹۳

تیمورشاه درانی در بالاحصار شهر کابل وفات یافت.

۲۳ می ۱۷۹۳

شاه زمان بحیث جانشین پدرش اعلان گردید.

۲۵ جولای ۱۸۰۱

شاه محمود بعد ازگرفتاری وکورساختن شاه زمان خویشتن را پادشاه اعلان نمود.

۴ و ۵ جون ۱۸۰۳

زد وخورد شدید میان اهالی سنی مذهب وشیعه های شهرکابل بوقوع پیوست.

۱۳ جولای ۱۸۰۳

شاه شجاع به کابل رسید وخویشتن را پادشاه اعلان نمود.

۱۷ جون ۱۸۰۹

معاهده سه فقره یی دوستی بین شاه شجاع ومونت استورات الفنستن نماینده برتانیه در پشاور به امضا رسید.

۳ فبروری ۱۸۱۰

شاه شجاع از کشور فرار کرده خویش را تسلیم رنجیت سنگ حکمران پنجاب نمود.

۲۵ می ۱۸۱۸
جنگ شدید میان نیروهای افغان و قوای ایرانی درمنطقه کوهستان رخ داد.

۱۳ و ۱۴ مارچ ۱۸۲۱
رنجیت سنگ حکمران پنجاب با نیروهایش دریای سند را عبور کرده بصوب افغانستان پیشروی کردند.

اکتوبر ۱۸۲۶
دوست محمد خان کابل را تصرف کرد.

۴ سپتامبر ۱۸۲۸
شاه محمود پادشاه افغانستان وفات یافت.

۱۸۳۵
دوست محمد خان خویشتن را پادشاه افغانستان و امیرالمومنین خواند.

۲۰ سپتامبر ۱۸۳۷
الکزاندر برنس به حیث نماینده گورنر جنرال هند برتانوی بکابل آمد.

۲۶ جون ۱۸۳۸
معاهده هفده ماده یی میان نماینده حکومت برتانیه ، شاه شجاع ورنجیت سنگ در لاهور به امضا رسید.

۲۴ جولای ۱۸۳۸
نیروهای ایرانی شهر هرات را محاصره کردند.

۸ سپتامبر ۱۸۳۸
محاصره هرات به پایان رسید.

اول اکتوبر ۱۸۳۸
لارد اکلند گورنر جنرال هند برتانوی در سمله فرمان جنگ علیه افغانستان را صادر کرد.

۲۸ اپریل ۱۸۳۹

شاه شجاع بار دوم اعلان پادشاهی کرده ودر قندهار بر تخت سلطنتی تکیه زد.

جولای ۱۸۳۹

امیر دوست محمد خان با قوایش بطرف بامیان عقب نشینی کرد.

۳۰ جولای ۱۸۳۹

افراد شاه شجاع به شهر غزنی رسیدند.

۶ اگست ۱۸۳۹

شاه شجاع همراه با قوای انگلیس وارد کابل شد.

۱۷ اگست ۱۸۳۹

شاه شجاع درکابل اعلان پادشاهی کرد.

۱۷ سپتامبر ۱۸۴۰

امیر دوست محمد بعد از شکست در برابر قوای انگلیس به مناطق ایبک و تاشقرغان عقب نشینی کرد.

۱۵ اکتوبر ۱۸۴۰

قوای انگلیس قریه های شمال کابل را به آتش کشیدند.

۵ نوامبر ۱۸۴۰

امیر دوست محمدخان به انگلیس ها تسلیم شد.

۱۲نوامبر ۱۸۴۰

امیر دوست محمد خان تحت نظارت انگلیس ها به هندوستان فرستاده شد.

۳۰ اکتوبر ۱۸۴۱

مجاهدین افغان با یک حمله غافلگیرانه به قشون انگلیس ها در بالاحصار کابل شبخون زدند.

اول نوامبر ۱۸۴۱
رهبران مقاومت افغان درشهر کابل مخفیانه مذاکره کرده و برنامه حمله به قوای انگلیس را طرح ریزی کردند.

۲ نوامبر ۱۸۴۱
اهالی شهر کابل و رهبران مجاهدین افغان علیه انگلیس ها قیام کرده به بالاحصار حمله بردند و الکزاندر برنس قوماندان آنها را به قتل رساندند.

۲۳ دسامبر ۱۸۴۱
جلسه ای بین رهبران افغان وانگلیس درکابل دایر شد و طی آن ویلیام مکناتن سفیر برتانیه درکابل توسط وزیر محمد اکبرخان به قتل رسید.

اول جنوری ۱۸۴۲
معاهده ۱۸ ماده یی میان رهبران افغان وانگلیس ها به امضا رسید.

۶ جنوری ۱۸۴۲
قوای انگلیس کابل را به قصد جلال آباد ترک کردند.

۱۳ جنوری ۱۸۴۲
قوای انگلیس هنگام خروج ازکابل مورد هجوم مجاهدین افغان قرارگرفته و به جز یکتن آنها بنام داکتر برایدن باقی همه کشته شدند.

۵ اپریل ۱۸۴۲
شاه شجاع توسط یکی از رهبران مجاهدین افغان در منطقه سیاه سنگ کابل به قتل رسید.

۱۸۴۳
امیر دوست محمد خان بار دوم پادشاه شد.

۳۰ مارچ ۱۸۵۵
قرارداد دوستی میان افغانستان و انگلیس درسه ماده در شهر پشاور به امضارسید.

۲۷می ۱۸۶۳
شهر. هرات بعد از ماهها محاصره بدست قوای دوست محمد خان سقوط کرد.

۹ جون ۱۸۶۳
امیردوست محمد خان درهرات وفات یافت.

۱۲ جون ۱۸۶۳
امیـــر شیـــرعلی خان به حیث پادشاه افغانستان زمام امور را بدست گرفت.

۱۸۶۶
محمد افضل خان پادشاه شد.

۱۷ اکتوبر ۱۸۶۷
امیر محمد افضل خان درکابل وفات یافت.

۱۸۶۷
محمد اعظم خان به پادشاهی رسید.

۷ سپتامبر ۱۸۶۸
قوای شیرعلی خان در نواحی شش گاو کابل بر نیروهای امیر محمد اعظم خان پیروز شده و شیرعلی خان بار دوم به حیث پادشاه افغانستان تاجپوشی کرد.

۲۷ مارچ ۱۸۶۹
امیر شیرعلی خان در امباله با جان لورانس و ایسرای هند برتانوی ملاقات نمود.

۲۱ نوامبر ۱۸۷۸

نیروهای برتانوی از سه استقامت به افغانستان حمله کردند وجنگ دوم افغان وانگلیس آغاز گردید.

۸ جنوری ۱۸۷۹

قوای انگلیس به قوماندانی جنرال استورات شهر قندهار را تصرف کردند.

۲۱ فبروری ۱۸۷۹

امیر شیرعلی خان در مزارشریف وفات نمود.

مارچ ۱۸۷۹

محمد یعقوب خان درکابل اعلان پادشاهی کرد.

۲۶می ۱۸۷۹

معاهده گندمک بین امیر محمد یعقوب خان و لوئیس کیوناری به امضا رسید.

۳۰ می ۱۸۷۹

معاهده گندمک از طرف وایسرای برتانوی هند تصدیق گردید.

۲۴ جولای ۱۸۷۹

کیوناری به حیث سفیر برتانیه به کابل رسید.

۳ سپتامبر ۱۸۷۹

اهالی شهرکابل علیه برتانوی ها قیام کردند وکیوناری سفیر انگلیس را به قتل رساندند.

۷ اکتوبر ۱۸۷۹

قوای انگلیس به رهبری جنرال رابرت در دو کیلومتری کابل تجمع نمودند.

۱۲ اکتوبر ۱۸۷۹
جنرال رابرت قوماندان نیروهای برتانوی وارد بالاحصار کابل شد.

۱۲ اکتوبر ۱۸۷۹
امیر محمد یعقوب خان استعفایش را به نماینده انگلیس پیشنهاد نمود.

۱۷ اکتوبر ۱۸۷۹
انفجار قوی در داخل بالاحصار کابل رخ داد و عده از سربازان برتانوی کشته شدند.

اول دسامبر ۱۸۷۹
امیر محمد یعقوب از سلطنت خلع و توسط برتانوی ها به هند ارسال شد.

۲ دسامبر ۱۸۷۹
فتوای جهاد علیه قوای انگلیس صادر گردید.

۲۳ دسامبر ۱۸۷۹
مجاهدین افغان به قرارگاه انگلیس ها درمنطقه شیرپورکابل حمله کردند.

۲۰ جولای ۱۸۸۰
نیروهای برتانوی وافغان در نواحی میوند قندهار در مقابل همدیگر قرار گرفتند.

۲۱ جولای ۱۸۸۰
عبدالرحمن خان در شهر چاریکار اعلان پادشاهی کرد.

۲۲جولای ۱۸۸۰
مراسم پادشاهی عبدالرحمن خان درکابل دایر شد.

۲۷ جولای ۱۸۸۰
جنگ میوند رخ داد و قوای افغان به رهبری محمد ایوب خان بر قوای انگلیس به قوماندانی باروز پیروز شدند.

۷ اگست ۱۸۸۰
عبدالرحمن خان در کابل به تخت سلطنتی تکیه زد.

۱۰ اگست ۱۸۸۰
سپاه انگلیس به ترک نمودن کابل آغاز کردند.

۲۲ اگست ۱۸۸۰
پس از شکست های فاحش قوای انگلیس، حضور نیروهای آنکشور درافغانستان خاتمه یافت.

۲۲ سپتامبر ۱۸۸۱
نیروهای محمد ایوب خان در نزدیکی های قندهار شکست خورده و سربازان امیر عبدالرحمن خان توانستند قندهار را تصرف کنند.

۳۰ مارچ ۱۸۸۵
روسها به افسران افغانی در پنجده اخطار دادند تا در ظرف ۲۴ ساعت آن ناحیه را ترک گویند.

اپریل ۱۸۸۵
جنگ شدید میان افسران و سربازان افغانی در پنجده و قوای روسی درگرفت وآن نواحی از تصرف افغانها خارج شد.

۱۹ سپتامبر ۱۸۹۳
هیأت برتانوی به سر پرستی دیورند پشاور را به قصد کابل ترک گفت.

۲ اکتوبر ۱۸۹۳
دیورند به کابل رسید.

۱۲ نوامبر ۱۸۹۳
معاهده میان امیر عبدالرحمن خان و دیورند در کابل به امضا رسید.

جون ۱۸۹۵

قوای امیر عبدالرحمن خان به قیادت سپه سالار غلام حیدرخان به مناطقی که کافرستان خوانده میشد، حمله کردند.

۱۶ جنوری ۱۸۹۶

امیر عبدالرحمن بخاطر فتح کافرستان جشن شادی در کابل برپا نمود.

اول اکتوبر ۱۹۰۱

امیر عبدالرحمن خان پادشاه افغانستان در بالا باغ کابل وفات نمود.

۳ اکتوبر ۱۹۰۱

حبیب الله پسر ارشد عبدالرحمن خان پادشاه افغانستان اعلان شد.

۲۱ مارچ ۱۹۰۵

قرارداد میان افغانستان ودولت شاهی برتانیه که بنام معاهده خال شهرت یافت درکابل به امضا رسید.

۲ جنوری ۱۹۰۷

هیأت عظیم افغانی به ریاست امیر حبیب الله برای مذاکره به هند رفت.

۷ مارچ ۱۹۰۷

امیر حبیب الله باهیأت افغانی پس از مذاکره با مقامات هند برتانوی به کشور بازگشت.

۷ اگست ۱۹۱۴

دولت برتانیه نامه ای به پادشاه افغانستان فرستاد و از او خواست تا در جنگ متحدین و قوای مرکزی (جنگ اول جهانی) سیاست بیطرفی اش را حفظ کند.

۲۱ اکتوبر ۱۹۱۴

اعلامیه بیطرفی افغانستان درجنگ جهانی صادر گردید.

۲۲ اگست ۱۹۱۵
هیأت آلمانی ـ ترکی بخاطر کشاندن افغانستان به جنگ جهانی وارد هرات گردید.

۷ سپتامبر ۱۹۱۵
هیأت نظامی آلمان ـ ترکیه هرات را به قصد کابل ترک کرد.

۳۰ سپتامبر ۱۹۱۵
هیأت آلمان ـ ترکیه به کابل رسید.

۲۶ اکتوبر ۱۹۱۵
هیأت آلمانی ـ ترکی با امیر حبیب الله خان پادشاه افغانستان در پغمان ملاقات کرد.

۷ جنوری ۱۹۱۶
اولین شماره جریده سراج الاخبار منتشر شد.

۲۴ جنوری ۱۹۱۶
امیر حبیب الله پادشاه افغانستان پیمان بیطرفی کشور را در جنگ جهانی امضا کرد.

۲۵ جنوری ۱۹۱۶
پادشاه افغانستان نماینده انگلیس را درکابل از بیطرفی اش درجنگ جهانی اطلاع داد.

۲۹ جنوری ۱۹۱۶
اراکین دربار امیرحبیب الله مجلس نموده بار دیگر سیاست بیطرفی افغانستان درجنگ جهانی را مورد تائید قرار دادند.

۳۱ می ۱۹۱۶
هیأت آلمان ـ ترکیه افغانستان را ترک گفت.

۸ جولای ۱۹۱۸
حکومت هند برتانوی به امیر حبیب الله اطلاع داد که مبلغ ده میلیون کلدار به رسم پاداش به پادشاه افغانستان پرداخته می شود.

اول جنوری ۱۹۱۹
امیر حبیب الله پادشاه افغانستان کابل را به قصد مشرقی ترک گفت.

۲ فبروری ۱۹۱۹
امیر حبیب الله طی نامه ای از نائب السلطنه هند برتانوی خواست تا آزادی افغانستان را مورد بحث قراردهد.

۲۱ فبروری ۱۹۱۹(۳ شب)
امیر حبیب الله پادشاه افغانستان درکله گوش ولایت لغمان توسط شخص ناشناس به قتل رسید.

۲۱ فبروری ۱۹۱۹
سردار نصرالله برادر امیر حبیب الله درجلال آباد خویشتن را پادشاه خواند.

۲۳ فبروری ۱۹۱۹
امان الله پسر امیرحبیب الله درکابل اعلان پادشاهی کرد.

۲۴ فبروری ۱۹۱۹
امان الله خان درجمعی از اهالیان کابل ظاهر شده و استقلال افغانستان را اعلان نمود.

۲۸ فبروری ۱۹۱۹
نصرالله خان در نامه ای از ادعای پادشاهی صرفنظر نموده به امان الله خان بیعت کرد.

۳ مارچ ۱۹۱۹
امان الله خان نامه ای به وایسرای انگلیسی هند فرستاده و از پادشاهی اش به او اطلاع داد.

۷ اپریل ۱۹۱۹
امان الله خان نامه ای به لینین فرستاده و اولین تماسش را با دولت شوروی برقرار ساخت.

۴ می ۱۹۱۹
سومین جنگ افغان و انگلیس که به جنگ استقلال مشهور گشت، آغاز شد.

۲۸ می ۱۹۱۹
قوای برتانیه و افغانستان به آتش بس توافق کردند.

۳ جون ۱۹۱۹
متارکه میان قوای افغانستان وبرتانیه اعلام گردید.

۸ اگست ۱۹۱۹
معاهده صلح میان افغانستان وحکومت برتانیه در شهر راولپندی امضا گردید.

۱۷ اپریل ۱۹۲۰
کنفرانس میان هیأت افغانی و برتانوی در میسوری آغاز شد.

۱۸ جولای ۱۹۲۰
کنفرانس میسوری به پایان رسید.

۱۸ سپتامبر ۱۹۲۰
امان الله خان اولین پیام تلگرامی اش را توسط ماشینی که از طرف اتحاد شوروی برایش هدیه داده شده بود، به لینن فرستاد.

۲۰ اکتوبر ۱۹۲۰
هیأت افغانستان وارد بخارا شد وحکومت شوروی را در آن دیار به رسمیت شناخت.

۲۰ جنوری ۱۹۲۱
کنفرانسی میان افغانستان و برتانیه در کابل آغاز شد و بنام کنفرانس کابل مسمی گردید.

۲۸ فبروری ۱۹۲۱
معاهده دوستی بین افغانستان و اتحاد شوروی در مسکو به امضا رسید.

۲۲ نوامبر ۱۹۲۱
کنفرانس کابل به پایان رسید و برتانیه استقلال افغانستان را به رسمیت شناخت.

۱۰ اپریل ۱۹۲۳
قانون اساسی افغانستان که بنام نظامنامه اساسی دولت افغانستان یاد میشد از طرف اعضای لویه جرگه در جلال آباد به تصویب رسید.

می ۱۹۲۴
قیامی درشهر خوست به رهبری ملا عبدالله مشهور به ملای لنگ علیه حکومت امان الله خان آغاز شد.

۳۰ جنوری ۱۹۲۵
رهبران قیام خوست به شمول ملا عبدالله از طرف افراد وفادار به امان الله خان دستگیرشدند.

۱۵ اکتوبر ۱۹۲۷
درکابل اعلان شد که امان الله خان به خارج کشور سفر می کند.

۱۰ دسامبر ۱۹۲۷
امان الله خان افغانستان را به قصد کشور های آسیایی ، اروپایی وافریقایی ترک گفت.

۱۷ جون ۱۹۲۸
اولین شماره جریده انیس درکابل انتشار یافت.

۲۰ جون ۱۹۲۸
امان الله خان پادشاه افغانستان بعد ازیک سفر طولانی به کشور بازگشت.

۲۹ اگست ۱۹۲۸
لویه جرگه توسط امان الله خان در پغمان افتتاح شد.

۵ سپتامبر ۱۹۲۸
لویه جرگه پغمان به پایان رسید.

۱۴ جنوری ۱۹۲۹
افراد حبیب الله خان کلکانی به کابل حمله کردند.

۱۴ جنوری ۱۹۲۹
امان الله خان از مقام سلطنت استعفی و به عوض او معین السلطنه عنایت الله خان اداره امور را بدست گرفت.

۱۷ جنوری ۱۹۲۹
سردار عنایت الله بعد از سه روز پادشاهی استعفی داد.

۱۸ جنوری ۱۹۲۹
ارگ شاهی توسط افراد حبیب الله کلکانی تصرف گردید.

۱۹ جنوری ۱۹۲۹
حبیب الله کلکانی به حیث پادشاه افغانستان به اریکه قدرت تکیه زد.

۲۰ جنوری ۱۹۲۹
حبیب الله کلکانی اولین بیانیه اش را به حیث پادشاه افغانستان درداخل ارگ ایراد کرد.

۲۲ فبروری ۱۹۲۹
محمد نادر شاه و برادرانش به قصد مبارزه با حبیب الله کلکانی اروپا را ترک نموده به بندرگاه بمبئی رسیدند.

۲۵ فبروری ۱۹۲۹
محمد نادرشاه وبرادرانش از بمبئی به پشاور رسیدند.

۸ مارچ ۱۹۲۹
محمد نادر شاه هند برتانوی را به قصد افغانستان ترک داده و به پکتیا داخل شد.

۲۶ مارچ ۱۹۲۹
امان الله خـــان با قوای پانزده هزار نفری قندهار را به قصد کابل ترک گفت.

۱۵ اپر یل ۱۹۲۹
جنگ سختی میان قوای امان الله خان و طرفداران حبیب الله کلکانی در نزدیکی غزنی رخ داد.

۲۳ می ۱۹۲۹
امان الله خان پادشاه مخلوع افغانستان از کشور فرار کرد.

۱۳ اکتوبر ۱۹۲۹
قوای محمد نادر شاه درکوهای اطراف کابل سنگر گرفته و ارگ را گلوله باران کردند.

۱۴ اکتوبر ۱۹۲۹
ارگ شاهی در محاصره طرفداران محمد نادر شاه درآمد.

۱۵ اکتوبر ۱۹۲۹
حبیب الله کلکانی کابل را به قصد شمالی ترک نمود.

۱۶ اکتوبر ۱۹۲۹
محمد نادرشاه طی مراسمی به حیث پادشاه افغانستان تعیین شد.

۱۷ اکتوبر ۱۹۲۹
محمـــد نادرشاه پادشـاه افغانستان امر حمله به مناطق شمالی را صادر نمود.

۲ نوامبر ۱۹۲۹
حبیب الله کلکانی با عـده ای از همراهانش در داخل ارگ شاهی اعدام شدند.

۱۵ نوامبر ۱۹۲۹
کابینه جدید افغانستان به صدارت سردار محمد هاشم تشکیل گردید.

۲۴ جون ۱۹۳۱
معاهده بنام بیطرفی وعدم تجاوز متقابله میان افغانستان و اتحاد شوروی در ۹ ماده درکابل به امضا رسید.

۳۱ اکتوبر ۱۹۳۱
قانون اساسی افغانستان که بنام اصول اساسی دولت افغانستان یاد میشد در ۱۱۰ ماده به تصویب رسید.

۲۴ اگست ۱۹۳۲
تشکیلات جدید اداری افغانستان اعلان وکشور به پنج واحد بزرگ و چهار واحد کوچک تقسیم گردید.

۸ نوامبر ۱۹۳۳
محمـد نادر شاه پادشاه افغانستان توسط متعلمی بنام عبدالخالق کشته شد.

۸ نوامبر ۱۹۳۳
محمد ظاهر شاه به حیث پادشاه افغانستان تعیین گردید.

۸ نوامبر ۱۹۳۳
سردار محمد هاشم به تشکیل کابینه موظف گردید.

۱۵ دسامبر ۱۹۳۳
محکمه ای درکابل دایرشد وعبدالخالق را با عده ای از دوستان و اقاربش به اعدام محکوم نمود.

۲۵ سپتامبر ۱۹۳۴
افغانستان به عضویت سازمان نوتشکیل جامعه ملل درآمد.

۲۹ مارچ ۱۹۳۶
نخستین معاهده مودت بین افغانستان وامریکا درلندن به امضا رسید.

۷ جولای ۱۹۳۷
پیمانی میان نمایندگان چهار کشور افغانستان، ایران، ترکیه و عراق به منظور استقرار صلح و امنیت در شرق نزدیک، عدم تعرض، تشدید روابط و همکاری های متقابل در ده ماده در قصر اسعد آباد تهران به امضا رسید.

۶ سپتامبر ۱۹۳۹
حکومت افغانستان توسط فرمان شاهی بیطرفی اش در جنگ جهانی را اعلان نمود.

۱۹ اکتوبر ۱۹۴۱
بنابر درخواست متحدین درجنگ جهانی، حکومت افغانستان به اخراج آلمانها و ایتالوی های مقیم کشور موافقه کرد.

۵ نوامبر ۱۹۴۱
لویه جرگه دایر شد وسیاست بیطرفی افغانستان در جنگ دوم جهانی را مورد تائید قرار داد.

۹ می ۱۹۴۶
سردار محمد هاشم خان صدراعظم افغانستان بنابر معاذیر صحی از وظیفه اش استعفی داد و به عوض او سردار شاه محمودخان وزیر حربیه به حیث صدراعظم تعیین گردید.

۹ نوامبر ۱۹۴۶
افغانستان به عضویت سازمان ملل متحد درآمد.

۳۰ سپتامبر ۱۹۴۷
نمایندگان افغانستان در سازمان ملل متحد در برابر پذیرش پاکستان در آن سازمان رای مخالف دادند.

۸ مارچ ۱۹۵۰
محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان به مصر سفر کرد.

۲۱ مارچ ۱۹۵۰
نیروهای امنیتی عده ای از افراد با نفوذ را به اتهام سوء قصد علیه جان صدراعظم در کابینه گرفتار کردند.

۲۷ مارچ ۱۹۵۰
محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان برای مذاکراه با شاه ایران به آنکشور رفت.

۱۴ اکتوبر ۱۹۵۰
کابینه جدید شاه محمود خان اعلان گردید.

۲۰ اپریل ۱۹۵۲
تظاهرات عظیمی بخاطر مداخله غیر قانونی وزارت امور داخله در امور انتخابات در شهر کابل براه افتاد.

۲۳ سپتامبر ۱۹۵۲
اتحاد شوروی از موجودیت کارشناسان خارجی درشمال کشور شکایت نمود.

۲۵ فبروری ۱۹۵۳
اتحادشوروی به موجودیت کارشناسان ملل متحد درشمال کشور رسما به افغانستان اعتراض کرد.

۶ سپتامبر ۱۹۵۳

رادیوکابل اعلان نمود که سردار شاه محمود صدراعظم افغانستان نسبت معاذیر صحی از وظیفه اش استعفی داده و به عوض او سردار محمد داود منحیث صدراعظم تعیین شد.

۲۰ سپتامبر ۱۹۵۳

کابینه سردار محمد داود اعلان گردید.

۳۰ مارچ ۱۹۵۵

تظاهرات گسترده در مقابل سفارت پاکستان براه افتاد.

۲۹ اپریل ۱۹۵۵

حکومت افغانستان اعلان کرد که آماده است تا از پاکستان به خاطر سوختاندن بیرق آنکشور توسط مظاهره چیان درکابل معذرت بخواهد.

اول می ۱۹۵۵

پاکستان از حکومت افغانستان خواست تا تمام قونسلگری هایش را در آنکشور مسدود سازد.

۴ می ۱۹۵۵

بدنبال خرابی اوضاع میان افغانستان و پاکستان، حکومت به قوای نظامی اش امر سفر بری داد.

PROPERTY ACKU 12039

۱۴ جولای ۱۹۵۵

افغانستان به عضویت بانک جهانی و صندوق جهانی پول درآمد.

۲۸ جولای ۱۹۵۵

حالت اضطراری که بدنبال خرابی اوضاع میان افغانستان و پاکستان اعلان گردیده بود خاتمه یافت.

۱۳ نوامبر ۱۹۵۵

لویه جرگه درکابل دایر شد. مسأله پشتونستان وخریداری مهمات حربی مورد بحث قرار گرفت.

۱۶ دسامبر ۱۹۵۵
نیکتیا خروشچف منشی عمومی کمیته مرکزی حزب کمونیست ونیکولای بولگانین صدراعظم اتحاد شوروی برای بار اول به کابل سفر کردند.

۱۸ اگست ۱۹۵۶
اسکندر میرزا رئیس جمهور پاکستان برای دیدار رسمی به کابل سفر کرد.
۲۲ سپتامبر ۱۹۵۶
تطبیق اولین پلان پنجساله انکشاف اقتصادی افغانستان آغاز گردید.

اول فبروری ۱۹۵۸
محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان بنابر دعوت زعمای هند و پاکستان به آنکشورها سفر کرد.

۲۱ جون ۱۹۵۸
محمد داود خان بنابه دعوت ایزنهاور رئیس جمهور امریکا به آنکشور رفت.

اول اکتوبر ۱۹۵۸
ورشیلوف صدر هیأت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی به کابل سفر نمود.

۲۲ مارچ ۱۹۵۹
دیگ همرشیولد سرمنشی موسسه ملل متحد از افغانستان دیدن کرد.

۱۴ سپتامبر ۱۹۵۹
جواهر لعل نهرو صدراعظم هند به کابل مسافرت کرد.

۹ دسامبر ۱۹۵۹
ایزنهاور رئیس جمهور امریکا به کابل سفر نمود.

۲۶ اپریل ۱۹۶۰
امان الله خان شاه سابق افغانستان در شهر زوریخ سویس وفات یافت.

۲۲ اکتوبر ۱۹۶۰
محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان به کشورهای مصر و یوگوسلاویا سفرکرد.

۱۳ اگست ۱۹۶۰
دوطیاره قوای نظامی پاکستان که داخل حریم هوایی افغانستان گردیده بودند مجبور شدند تا به میدان هوایی قندهار فرود آیند.

۱۷ سپتامبر ۱۹۶۰
دو پیلوت قوای هوایی پاکستان همراه با طیارات شان از طرف حکومت افغانستان آزاد شدند.

۵ سپتامبر ۱۹۶۱
بدنبال خرابی اوضاع میان افغانستان و پاکستان قونسلگری های افغانستان در شهرهای کویته، چمن و پشاور مسدود گردید.

۴ اکتوبر ۱۹۶۱
جان آف کنیدی رئیس جمهور متحده امریکا به محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان وجنرال محمد ایوب حکمران نظامی پاکستان پیغام فرستاد و آمادگی اش را برای میانجیگری بین این دو کشور اعلان کرد.

۲۸ اکتوبر ۱۹۶۱
شورای ملی کمک های اتحاد شوروی در پلان پنجساله را تائید نمود.

۲۷ ـ ۳۱ جولای ۱۹۶۲
محمد رضا شاه ایران مذاکراتش را در راه بهتر ساختن روابط افغانستان و پاکستان با محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان و جنرال محمد ایوب درکابل و راولپندی انجام داد.

۶ اگست ۱۹۶۲
محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان بنا به دعوت زمامداران شوروی به آنکشور سفر کرد.

۳ مارچ ۱۹۶۳
محمد داود خان صدراعظم افغانستان استعفی نامه اش را به شاه پیش کرد.

۷ مارچ ۱۹۶۳
فرمان شاهی صادر گردید و محمد داود خان از پست صدارت افغانستان بر طرف شد.

۷ مارچ ۱۹۶۳
داکتر محمد یوسف به حیث صدراعظم جدید موظف به تشکیل کابینه شد.

۱۳ مارچ ۱۹۶۳
کابینه داکتر محمد یوسف اعلان گردید.

۲۸ مارچ ۱۹۶۳
کمیته برای تسوید قانون اساسی جدید تعیین گردید.

۲۰ جولای ۱۹۶۳
قونسلگری های افغانستان در شهرهای پشاور وکویته دوباره باز شد.

۶ _۱۴ اگست ۱۹۶۳
محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان به جمهوری آلمان فدرال سفر کرد و اولین بار ملکه حمیرا همسرش دریک سفر رسمی باوی همراه بود.

۲ سپتامبر ۱۹۶۳
پادشاه افغانستان بنابه دعوت جان اف کنیدی رئیس جمهور ایالات متحده امریکا به آنکشور رفت.

۱۲ _ ۱۷ اکتوبر ۱۹۶۳

لیوند بریژنف صدر هیات رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی به کابل سفر کرده سنگ تهداب انستتیوت پولیتخنیک را گذاشت.

۲۹ فبروری ۱۹۶۴

کمیته مشورتی برای غور روی قانون اساسی جدید شروع به کار کرد.

۱۴می ۱۹۶۴

کمسیون تسوید قانون اساسی کارش را به اتمام رسانید.

اول جولای ۱۹۴۶

جـــنرال محمد ایوب خان رئیس جمهور پاکستان ازکابل دیدار به عمل آورد.

۱۲ اگست ۱۹۶۴

دارالتحریر شاهی فرمان صادر کرد و از مردم خواست تا نمایندگان شانرا بخاطر تشکیل لویه جرگه انتخاب کنند.

۱۴ اگست ۱۹۶۴

متن مسوده قانون اساسی جدید در مطبوعات انتشار یافت.

۹ سپتامبر ۱۹۶۴

لویه جرگه بمنظور تصویب قانون اساسی جدید در کابل دایر شد.

۲۰ سپتامبر ۱۹۶۴

اعضای لویه جرگه قانون اساسی جدید را تصویب کردند.

اول اکتوبر ۱۹۶۴

قانون اســـاسی جـدید توسط محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان توشیح شد.

۲۰ جنوری ۱۹۶۵

سفیر اتحادشوروی طرح پلان ۲۵ ساله شهرکابل راکه توسط کارشناسان آنکشور ترتیب شده بود به پادشاه افغانستان در کابل داد.

۹ سپتامبر ۱۹۶۵

کار انتخاب اعضای ولسی جرگه آغاز یافت.

۹ سپتامبر ۱۹۶۵

قانون مطبوعات به مرحله اجرا قرار گرفت.

۲۴ سپتامبر ۱۹۶۵

کار انتخاب اعضای ولسی جرگه که تعداد آنها به ۲۱۶ تن میرسیدند به اتمام رسید.

۱۳ اکتوبر ۱۹۶۵

داکتر محمد یوسف صدراعظم افغانستان ختم دوره انتقالی اش را رسما به شاه گزارش داد.

۱۴ اکتوبر ۱۹۶۵

اولین شورای افغانستان پس از توشیح قانون اساسی جدید با بیانیه پادشاه افتتاح شد.

۲۴ اکتوبر ۱۹۶۵

داکتر محمد یوسف به شورا رفت تا برای حکومتش رای اعتماد بگیرد ولی تالار از طرف محصلین و متعلمین معارف اشغال گردید.

۲۵ اکتوبر ۱۹۶۵

پولیس بر تظاهرات متعلمین و محصلین در خارج تالار شوری آتش گشود و در اثر آن یک تن کشته و چند تن دیگر زخمی شدند.

۲۹ اکتوبر ۱۹۶۵

داکتر محمد یوسف از عهده صدارت استعفی و به عوض او محمد هاشم میوندوال به حیث صدراعظم تعیین شد.

۲ نوامبر ۱۹۶۵
شورا به حکومت میوندوال رای اعتماد داد.

۴ دسامبر ۱۹۶۵
افغانستان به عضویت بانک آسیایی در آمد.

۴ اپریل ۱۹۶۶
لیوشاو چی رئیس دولت جمهوری مردم چین به افغانستان سفر نمود.

۷ _۱۳ فبروری ۱۹۶۷
محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان همراه با ملکه حمیرا جهت بهتر شدن روابط دو کشور به پاکستان سفر نمودند.

۳۰ می ۱۹۶۷
نیکولای پودگورنی صدر هیات رئیسه عالی اتحاد شوروی به افغانستان سفر کرد.

۳۱ می ۱۹۶۷
مسوده قانون احزاب از طرف مجلس سنا تصویب شد.

۱۱ اکتوبر ۱۹۶۷
محمد هاشم میوندوال از عهده صدارت استعفی و به عوض او عبدالله یفتلی مامور گشت تا تعیین صدراعظم جدید امور حکومت را اداره کند.

اول نوامبر ۱۹۶۷
نوراحمد اعتمادی به حیث صدراعظم افغانستان تعیین شد.

۱۳ نوامبر ۱۹۶۷
اعضای کابینه نوراحمد اعتمادی اعلان گردید.

۱۵ نوامبر ۱۹۶۷
حکومت نوراحمد اعتمادی از شورا رای اعتماد گرفت.

۷ _ ۱۰ جنوری ۱۹۶۸
مارشال تیتو رئیس جمهور یوگوسلاویا به افغانستان سفر نمود.

۱۶ می ۱۹۷۱
نوراحمد اعتمادی از عهده صدارت استعفی کرد.

۸ جون ۱۹۷۱
داکتر عبدالظاهر به حیث صدراعظم افغانستان تعیین گردید.

۶ جولای ۱۹۷۱
حکومت داکتر عبدالظاهر از شورا رای اعتماد گرفت.

۲۵ سپتامبر ۱۹۷۲
داکتر عبدالظاهر از عهده صدارت استعفی کرد.

۷ دسامبر ۱۹۷۲
محمد موسی شفیق وزیر خارجه افغانستان به حیث صدراعظم تعیین شد.

۱۳ مارچ ۱۹۷۳
قراردادی میان افغانستان و ایران که بنام معاهده آب هلمند یاد میشود درکابل به امضا رسید.

۲۲ می ۱۹۷۳
اعضای شورای ملی قرارداد آب هلمند را تائید کردند.

۳۰ می ۱۹۷۳
قرارداد آب هلمند ازطرف اعضای مشرانو جرگه تائید گردید.

۲۵ جون-۱۹۷۳
محمد ظاهرشاه پادشاه افغانستان عازم کشورهای اروپایی گردید.

۱۷ جولای ۱۹۷۳ _ ۲۶ سرطان ۱۳۵۲

سردارمحمد داود خان صدراعظم سابق افغانستان به کمک افسران و سربازان اردو دست به کودتا زد، نظام شاهی را سرنگون و جمهوریت را تاسیس کرد.

۲۴ اگست ۱۹۷۳

محمد ظاهرشاه پادشاه سابق افغانستان رسما استعفی نمود.

۲۲ اگست ۱۹۷۳

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان طی بیانیه اش خط مشی نظام جمهوری را بیان کرد.

۲۱ سپتامبر ۱۹۷۳

محمد هاشم میوندوال صدراعظم پیشین افغانستان به اتهام کودتا علیه نظام دستگیر شد.

اول اکتوبر ۱۹۷۳

رادیو کابل اعلان کرد که محمد هاشم میوندوال در سلول زندان دست به خودکشی زد.

۳ فبروری ۱۹۷۴

وزیر دولت در امور خارجه ودفاع پاکستان به کابل آمد دعوت نامه صدراعظم پاکستان مبنی به اشتراک رئیس جمهور افغانستان در دومین کنفرانس سران ممالک اسلامی در لاهور را به محمد داود خان تقدیم کرد.

۲۲ _ ۲۴ فبروری ۱۹۷۴

دومین کنفرانس ممالک اسلامی در لاهور پاکستان دایر گردید. عبدالرحمن پژواک سفیر افغانستان در دهلی به صفت رئیس هیات افغانی درآن اشتراک نمود.

۴ می ۱۹۷۴

استاد غلام محمد نیازی رهبر نهضت اسلامی افغانستان وعده ای از طرفدارانش ازطرف پولیس وقوای امنیتی زندانی شدند.

۹ می ۱۹۷۴

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان بیرق جدید را بر قصر ریاست جمهوری بر افراشت.

۴ جون ۱۹۷۴

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان برای بار اول بعد از تاسیس نظام جمهوری برای ملاقات با رهبران شوروی عازم مسکو شد.

۲۱ جولای ۱۹۷۵

اعضای نهضت اسلامی افغانستان بالای ولسوالی سرخرود ولایت ننگرهار حمله نموده، دوایر حکومتی را اشغال و بعد از زد وخورد مختصر فرار کردند.

۲۳ جولای ۱۹۷۵

پودگورنی رئیس جمهور اتحاد شوروی برای بازدید از افغانستان به کابل رفت.

۱۰ _ ۲۰ مارچ ۱۹۷۶

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان به کشور های هند، سریلانکا، عربستان سعودی و عراق سفر کرد.

۱۲ مارچ ۱۹۷۶

دانشگاه پنجاب هند سند دکتورای افتخاری را به محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان اهداء کرد.

۲۰ مارچ ۱۹۷۶

محمد داود خان طی فرمانی هیات بیست نفری را موظف ساخت تا روی قانون اساسی جدید غور کنند.

۷ جون ۱۹۷۶
ذولفقار علی بوتو صدراعظم پاکستان برای یک دیدار رسمی با رئیس جمهور افغانستان به کابل آمد.

۳ جولای ۱۹۷۶
اندراگاندی صدراعظم هند ازکابل دیدن کرد.

۱۵ اگست۱۹۷۶
محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان برای اشتراک در کنفرانس کسور های غیر منسلک به کولمبو پایتخت سریلانکا رفت.

۲۰ اگست ۱۹۷۶
محمد داود خان از راه کولمبو به پاکستان رفت و درآنجا با ذولفقار علی بوتو ملاقات کرد.

۲۸ دسامبر ۱۹۷۶
محمد داود خان طی فرمان از مردم افغانستان خواست تا نمایندگان شانرا برای لویه جرگه انتخاب نمایند.

۳۰ جنوری ۱۹۷۷
لویه جرگه بخاطر بحث روی قانون اساسی انتخاب رئیس جمهور قانونی افغانستان دایر گردید و محمد داود خان آنرا افتتاح کرد.

۱۴ فبروری ۱۹۷۷
قانون اساسی جمهوری افغانستان در۱۳ فصل و ۱۳۶ ماده از طرف اعضای لویه جرگه به تصویب رسید.

۱۵ فبروری ۱۹۷۷
محمد داود خان از طرف اعضای لویه جرگه به حیث رئیس جمهور انتخاب شد.

۲۴ فبروری ۱۹۷۷

قانون اساسی جدید توسط رئیس جمهور افغانستان توشیح شد.

۱۲ اپریل ۱۹۷۷

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان برای مذاکره با رهبران شوروی به مسکو رفت.

۲۵ اپریل ۱۹۷۷

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان برای مذاکره با شاه ایران به تهران رفت.

۱۰ اکتوبر ۱۹۷۷

جنرال محمد ضیاء الحق رئیس حکومت نظامی پاکستان جهت گفتگو با رئیس جمهور افغانستان وارد کابل شد و با محمد داود خان ملاقات کرد.

۱۶ نوامبر ۱۹۷۷

علی محمد خرم وزیر پلان افغانستان در دفتر کارش به قتل رسید.

۲۱ فبروری ۱۹۷۸

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان بنا به دعوت مارشال تیتو به یوگوسلاویا رفت و بعد از ختم ملاقات عازم لیبیا شد و با معمر القذافی رهبر آنکشور دیدار کرد.

۴ مارچ ۱۹۷۸

محمد داود خان برای مذاکره با رهبران هند رهسپار آنکشور شد.

۵ مارچ ۱۹۷۸

محمد داود خان رئیس جمهور افغانستان به دعوت جنرال محمد ضیاءالحق به پاکستان سفر کرد.

۲ اپریل ۱۹۷۸

محمد داود خان جهت مذاکره با رهبران عربستان سعودی، کویت و مصر به آنکشور ها سفر کرد.

۱۷ اپریل ۱۹۷۸

میر اکبر خیبر یکی از رهبران جناح پرچم حزب دیموکراتیک خلق افغانستان در کابل به قتل رسید.

۱۹ اپریل ۱۹۷۸

هنگام انتقال جسد میر اکبر خیبر برای دفن هواداران حزب دیموکراتیک خلق افغانستان تظاهرات گسترده ای را در شهر کابل براه انداختند.

۲۶ اپریل ۱۹۷۸

رادیو کابل اعلان کرد که چند نفر به جرم توهین به دولت گرفتار شده اند. درمیان گرفتار شدگان نورمحمد تره کی و ببرک کارمل رهبران حزب دیموکراتیک خلق افغانستان نیز شامل بودند.

۲۷ اپریل ۱۹۷۸ - ۷ ثور ۱۳۵۷

افســـران و سربازان وفادار به حزب دیموکراتیک خلق افغانستان کودتا کردند.

۲۸ اپریل ۱۹۷۸

محمد داود خان با برادر و اعضای خانواده شان در قصر ریاست جمهوری ازطرف کودتاچیان کشته شدند.

۳۰ اپریل ۱۹۷۸

اولین فرمان شورای انقلابی صادر گردید. نام رسمی جمهوری افغانستان به جمهوری دیموکراتیک خلق افغانستان تبدیل شد. نورمحمد تره کی به حیث رئیس شورای انقلابی اعلام گردید.

۳۰ اپریل ۱۹۷۸

اتحادشوروی منحیث اولین کشور جمهوری دیموکراتیک خلق افغانستان را به رسمیت شناخت.

اول می ۱۹۷۸
فرمان شماره دوم شورای انقلابی صادر گردید وطی آن کابینه جدید جمهوری دیموکراتیک خلق افغانستان اعلان شد.

۱۴ می ۱۹۷۸
شورای انقلابی در سومین فرمان خویش قانون اساسی سال ۱۹۷۷ را ملغی اعلام نمود.

۲۲ می ۱۹۷۸
اهالی دره ویگل نورستان با قیام علنی مخالفت شانرا با حکومت جدید اظهار کردند.

۱۲ جون ۱۹۷۸
چهارمین فرمان شورای انقلابی مبنی بر تغییر بیرق و نشان دولتی افغانستان صادر گردید.

۱۲ جون ۱۹۷۸
شورای انقلابی در پنجمین فرمان تابعیت یک عده از اعضای خانواده سلطنتی را سلب نمود.

۱۷ جون ۱۹۷۸
بیروی سیاسی کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان تشکیل جلسه داد وعده ای از رهبران جناح پرچم را به عنوان سفرای کشور های مختلف تعیین نمود.

۱۲ جولای ۱۹۷۸
فرمان شماره شش حکومت مبنی بر الغای سود و سلم و طلب دهقانان بر مالکان زمین صادر گردید.

۱۷ اگست ۱۹۷۸
عبدالقادر وزیر دفاع، جنرال شاهپور احمدزی لوی درستیز افغانستان و میـــر علی اکبر رئیس شفـاخانه جمهوریت به کودتا متهم شده زندانی گردیدند.

۲۳ اگست ۱۹۷۸

عده از رهبران جناح پرچم به اتهام دست داشتن در کودتا علیه حکومت نورمحمد تره کی دستگیر شدند.

۹ سپتامبر ۱۹۷۸

جنرال ضیا الحق رئیس جمهور پاکستان به افغانستان آمد و با نورمحمد تره کی ملاقات کرد.

۱۷ اکتوبر ۱۹۷۸

فرمان شماره هفت حکومت راجع به مهر زن اعلان گردید.

۱۹ اکتوبر ۱۹۷۸

نورمحمد تره کی بیرق جدید افغانستان را بر فراز قصر ریاست جمهوری برافراشت.

۲۷ نوامبر ۱۹۸۷

به اساس اعلان رادیو کابل، شش تن از رهبران جناح پرچم به شمول ببرک کارمل که به حیث سفرای افغانستان در کشورهای مختلف ایفای وظیفه می کردند قصد توطئه علیه دولت را داشته بنابران از وظایف شان سبکدوش گردیدند.

۲۸ نوامبر ۱۹۷۸

فرمان شماره هشت حکومت درباره اصلاحات ارضی صادر گردید.

۴ دسامبر ۱۹۷۸

نورمحمد تره کی وجمعی ازاعضای کابینه او برای مذاکره بارهبران شوروی به مسکو رفتند.

۵ دسامبر ۱۹۷۸

قرارداد همه جانبه همکاری بین نورمحمد تره کی و لیوند بریژنف در مسکو به امضا رسید.

۱۴ فبروری ۱۹۷۹
ادلف دابز سفیر ایالات متحده امریکا در شهر کابل به قتل رسید.

۱۲ مارچ ۱۹۷۹
اهالی دره صوف ولایت سمنگان دست به قیام زده بر تاسیسات حکومتی یورش بردند.

۱۳ مارچ ۱۹۷۹
عده ای از علما دینی افغانستان در شهر پشاور پاکستان دور هم جمع شده فتوای جهاد علیه حکومت کابل را صادر کردند.

۱۵ مارچ ۱۹۷۹ ـ ۲۴ حوت ۱۳۵۷
افسران و سربازان حکومتی و مردم شهر هرات و نقاط همجوار آن علیه حکومت نورمحمد تره کی قیام نموده دوایر و قرارگاههای نظامی را تصرف و دهها افسر و صاحب منصب طرفدار حکومت و مشاورین روسی آنجا را کشتند.

۱۷ مارچ ۱۹۷۹
نور محمد تره کی در یک تماس تلیفونی از الکسی کاسیگین صدراعظم شوروی خواست تا با ارسال سرباز و اسلحه قیام کنندگان در هرات را سرکوب کنند.

۲۷ مارچ ۱۹۷۹
حفیظ الله امین به حیث صدراعظم افغانستان تعیین گردید.

۲۱ اپریل ۱۹۷۹
عساکر و صاحب منصبان فرقه ننگرهار علیه حکومت کابل قیام کردند.

۹ می ۱۹۷۹
اهالی ولسوالی های مختلف ولایت لوگر علیه حکومت کابل دست به قیام زدند.

۲۹ می ۱۹۷۹

پوهاند غلام محمد نیازی رهبر نهضت اسلامی افغانستان با جمعی از هوادارانش در زندان پلچرخی اعدام شدند.

۲۳ جون ۱۹۷۹ ـ ۲ سرطان ۱۳۵۸

مـــردم شهر کابل در منطقه جاده میوند و چنداول دست به قیام عمومی زدند.

۱۵ اگست ۱۹۷۹

افسران و سربازان قرارگاه بالاحصار کابل علیه حکومت شوریدند.

۲۲ اگست ۱۹۷۹

غند کوهی اسمار که یکی از قطعات نیرومند اردوی افغانستان به شمار میرفت علیه حکومت کابل قیام نموده با تمام تجهیزات و امکانات نظامی اش به مجاهدین پیوست.

اول سپتامبر ۱۹۷۹

نور محمد تره کی جهت اشتراک در کنفرانس کشور های غیر منسلک به هاوانا پایتخت کیوبا سفر کرد.

۱۰ سپتامبر ۱۹۷۹

نور محمد تره کی در راه بازگشت از کیوبا در مسکو توقف و با رهبران کریملن مذاکره کرد.

۱۱ سپتامبر ۱۹۷۹

نور محمد تره کی بعد از مسافرت به کیوبا و شوروی به کابل بازگشت.

۱۲ سپتامبر ۱۹۷۹

رادیو کابل اعلان کرد که سه تن از وزیران کابینه از وظایف شان سبکدوش شدند.

۱۴ سپتامبر ۱۹۷۹

زد و خوردی در داخل ارگ ریاست جمهوری میان طرفداران نور محمد تره کی و حفیظ الله امین بوقوع پیوست.

۱۶ سپتامبر ۱۹۷۹

برکناری نور محمد تره کی از مقام رهبری حزب و حکومت افغانستان اعلان شد و به جای آن حفیظ الله امین بر اریکه قدرت تکیه زد.

۹ اکتوبر ۱۹۷۹

رادیو کابل اعلان کرد که نور محمد تره کی در اثر مریضی درگذشت.

۲۵ اکتوبر ۱۹۷۹

حکومت نام نویس دوازده هزار نفر را که در طول یک و نیم سال گذشته در زندان پلچرخی اعدام شده بودند بر دیوار های وزارت داخله نصب کرد.

۱۶ دسامبر ۱۹۷۹

اتحـــاد شوروی چند واحد نظامی خرد را در سرحدات افغانستان جابجا ساخت.

۲۲ دسامبر ۱۹۷۹

تعدادی از سربازان شوروی در میدان هوایی بگرام پیاده شدند.

۲۴ دسامبر ۱۹۷۹

دهها طیاره نظامی اتحاد شوروی در فضای کابل پدیدار گشت. طیارات سربازان و وسایل حربی را به کابل انتقال میدادند. میدان هوایی کابل بروی طیارات مسافر بری بسته و عبور و مرور مردم در نزدیکی آنجا ممنوع قرار داده شد.

۲۷ دسامبر ۱۹۷۹ ـ ۶ جدی ۱۳۵۸

سربازان شوروی به قصر دارالامان، تپه تاج بیگ، رادیو تلویزیون کابل و دهها اداره دولتی در شهر کابل حمله کردند. حفیظ الله امین با عده ای از اعضای خانواده و محافظینش کشته شدند.

۳۰ دسامبر ۱۹۷۹

اولین کنفرانس مطبوعاتی ببرک کارمل پس از تجاوز شوروی بر افغانستان در قصر چهلستون کابل دایر گردید.

۳۰ دسامبر ۱۹۷۹

رادیو کابل اعلان کرد که حفیظ الله امین محاکمه و اعدام گردید.

۳۱ دسامبر ۱۹۷۹

کابینه حکومت جدید اعلان گردید. ببرک کارمل به حیث منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان، رئیس شورای انقلابی و نخست وزیر اعلان شد.

۵ جنوری ۱۹۸۰

شورای امنیت سازمان ملل متحد روی مساله افغانستان تشکیل جلسه داد. از جمله پانزده عضو شورا سیزده آن خروج فوری نیروهای شوروی را از افغانستان تقاضا کرد.

۶ جنوری ۱۹۸۰

به اساس عفو عمومی اعلان شده، هزاران محبوس سیاسی از زندان پلچرخی آزاد گردیدند.

۱۳ جنوری ۱۹۸۰

حکومت کابل بخاطر کشته شدن دهها هزار محبوس سیاسی در زندانهای حکومت حزب دیموکراتیک خلق افغانستان روز عزای ملی را در سراسر کشور اعلان کرد.

۱۴ جنوری ۱۹۸۰

در دوران نشست فوق العاده مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قطعنامه ای با ۱۰۴ رای موافق، ۱۸ رای مخالف و ۱۸ ممتنع به تصویب رسید و طی آن اخراج فوری سربازان شوروی از افغانستان تقاضا شد.

۲۰ جنوری ۱۹۸۰

جیمی کارتر رئیس جمهور امریکا اعلان کرد که اگر اتحاد شوروی سربازان خویش را تا ۲۰ فبروری از افغانستان خارج نسازد، امریکا در بازیهای المپیک مسکو اشتراک نخواهد کرد.

۲۷ جنوری ۱۹۸۰

جلسه فوق العاده وزرای خارجه کشور های اسلامی در اسلام آباد پاکستان گشایش یافت و موضوع افغانستان مورد بحث قرار گرفت.

۲۲ فبروری ۱۹۸۰ ـ ۳ حوت ۱۳۵۸

هزاران تن از اهالی شهر کابل به خیابان ها برآمده و با نعره های تکبیر مخالفت شانرا با حضور نیروهای شوروی ابراز داشتند. هلیکوپتر هـــا و ســـربازان حکومتی بر آنها آتش گشوده صدها کشته و زخمی بجا ماند.

۲۱ اپریل ۱۹۸۰

ببـــرک کارمل بیرق جدید افغانستان را بر فراز قصر ریاست جمهوری بر افراشت.

۲۱ اپریل ۱۹۸۰

محصلین و متعلمین پوهنتون کابل و لیسه های شهر دست به تظـــاهرات گسترده زده مخالفت شانرا با حضور نیروهای شوروی اظهار داشتند.

۱۵ اکتوبر ۱۹۸۰

ببرک کارمل و هیات بلند رتبه حکومت کابل برای مذاکره با رهبران شوروی به مسکو رفتند.

۲۰ نوامبر ۱۹۸۰

مجمع عمومی سازمان ملل متحد دومین قطعنامه را که در آن اخراج قوای شوروی از افغانستان مطالبه شده بود با ۱۱۱ رای موافق، ۲۲ رای مخالف و ۱۲ رای ممتنع به تصویب رسانید.

۲ فبروری ۱۹۸۱

اجلاس کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد دایر گردید و روی تخطی حقوق بشر در افغانستان بحث و گفتگو و مذاکره صورت گرفت.

۲۵ ـ ۲۸ فبروری ۱۹۸۱

سومین کنفرانس کشور های اسلامی در شهر طایف عربستان سعودی دایر گردید. اشتراک کنندگان تجاوز شوروی بر افغانستان را محکوم کردند.

۲ مارچ ۱۹۸۱

یک طیاره خطوط هوایی پاکستان که از شهر کراچی پرواز کرده بود توسط افراد مسلح که خود را مربوط گروه الذولفقار می نامیدند، ربوده شده و به میدان هوایی کابل فرود آمد.

۵ می ۱۹۸۱

کورت والدهایم سر منشی موسسه ملل متحد با رهبران شوروی در مسکو ملاقات و روی مساله افغانستان با آنها صحبت و گفتگو کرد.

۱۰ جون ۱۹۸۱

سلطان علی کشتمند به حیث صدراعظم حکومت کابل اعلان گردید.

۱۵ جون ۱۹۸۱

کنگره موسس جبهه ملی پدر وطن در کابل دایر گردید.

۱۱ جولای ۱۹۸۱

حکومت کابل لایحه سابق را تعدیل و سن سرباز گیری را پایین آورد.

۲۰ ـ ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۱

رهبران مجاهدین و سران قومی افغانستان لویه جرگه خارج از کشور را در شهر کویته پاکستان دایر کردند تا راجع به زعامت جهاد و آینده کشور بحث و گفتگو کنند.

۱۸ نوامبر ۱۹۸۱

موسسه ملل متحد پریز دکولیار را منحیث نماینده خاص سرمنشی آن موسسه در امور افغانستان تعیین کرد و از نامبرده خواست تا مساعی اش را در جهت حل مساله افغانستان بخرج دهد.

۱۸ نوامبر ۱۹۸۱

مجمع عمومی سازمان ملل متحد بار سوم قطعنامه صادر کرد و خروج شوروی از افغانستان را تقاضا نمود. این قطعنامه با ۱۱۶ رای موافق، ۲۳ رای مخالف و ۱۲ رای ممتنع به تصویب رسید.

۹ دسامبر ۱۹۸۱

مجمع عمومی ملل متحد اعتراض کشور های طرفدار اتحاد شوروی را با ۸۲ رای مخالف و ۳۴ رای ممتنع رد کرد و هیاتی از متخصصین را جهت تحقیق پیرامون استعمال سلاحهای کیمیاوی ساخت روسیه در افغانستان و آسیای جنوب شرقی مامور گردانید.

۱۶ دسامبر ۱۹۸۱

ببرک کارمل برای دومین بار به مسکو رفت و نشان خورشید آزادی را که عالیترین نشان حکومت کابل بود به بریژنف اهدا کرد.

۲۷ دسامبر ۱۹۸۱

رونالد ریگان رئیس جمهور ایالات امریکا پیشنهاد نمود که روز ۲۱ مـــارچ مطابق اول حمل بنام روز همبستگی با مردم افغانستان تجلیل شود.

۲۲ فبروری ۱۹۸۲

پریز دکولیار سرمنشی جدید موسسه ملل متحد، دیگو کوردویز معاون خویش را منحیث نماینده خاص خود در امور افغانستان تعیین نمود.

۲۱ مارچ ۱۹۸۲

اولین بار روز افغانستان در اکثر کشور های جهان تجلیل گردید. زمامداران کشور های مختلف، سازمانهای خیریه بین المللی، تنظیم های جهادی و مهاجرین افغانستان در سراسر دنیا با صدور بیانیه ها،

قطعـــنامه ها و تظاهرات خروج نیروهای شوروی از افغانستان را تقاضا نمودند.

۱۲ اپریل ۱۹۸۲

دیگو کوردویز نماینده خاص سرمنشی موسسه ملل متحد برای افغانستان به کشور های افغانستان، پاکستان و ایران مسافرت و با رهبران آنها راجع به حل سیاسی مساله افغانستان گفتگو کرد.

۱۶ جون ۱۹۸۲

دور اول مذاکرات غیر مستقیم زیر نظر دیگو کوردویز نماینده خاص ســرمنشی موسسه ملل متحد در امور افغانستان در ژینوا سویس برگزار گردید.

۲۴ جون ۱۹۸۲

مذاکرات غیر مستقیم میان نمایندگان حکومت کابل و پاکستان در شهر ژینوا به پایان رسید.

۱۳ سپتامبر ۱۹۸۲

نیروهای شوروی و حکومت کابل به منطقه پادخواب شانه ولایت لوگر حمله کرده جوانانی را که از ترس به کاریزی پناه برده بودند توسط گاز کشنده به هلاکت رسانیدند. جسد ۶۰ جوان و ۱۳ خورد سال توسط اهالی از کاریز بیرون کشیده شد.

۳۰ اکتوبر ۱۹۸۲

هنگامیکه یک کاروان نظامی شوروی از تونل سالنگ می گذشت، تانکی در داخل تونل انفجار کرد که بر اثر آن دهها سرباز و مسافر در داخل تونل خفه شدند.

۲۵ نوامبر ۱۹۸۲

انفجار مهیبی سینمای پامیر کابل و ساختمان های اطراف آنرا شدیدا تکان داد.

۲۹ نوامبر ۱۹۸۲

مجمع عمومی موسسه ملل متحد چهارمین قطعنامه را به تصویب رسانید و در آن با ۱۱۴ رای موافق در برابر ۲۱ رای مخالف و ۱۳ ممتنع از شوروی خواسته شد تا نیروهایش را از افغانستان بیرون بکشد.

۱۹ جنوری ۱۹۸۳

پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس اتحاد مجاهدین افغانستان از یک حادثه سؤ قصد در پشاور جان به سلامت برد.

۲۱ جنوری ـ ۷ فبروری ۱۹۸۳

دیگو کوردویز نماینده سرمنشی موسسه ملل متحد در امور افغانستان به منطقه آمده و بخش اول دور دوم مذاکرات خویش را با وزرای خارجه ایران، پاکستان و حکومت کابل آغاز کرد.

۱۲ـ۲۴ جون ۱۹۸۳

دور دوم مذاکرات غیر مستقیم در ژینوا دایر گردید.

۲۳ نوامبر ۱۹۸۳

مجمع عمومی موسسه ملل متحد برای پنجمین بار با اکثریت ۱۱۶ رای موافق، ۲۰ رای مخالف و ۱۷ رای ممتنع خروج نیروهای شوروی از افغانستان را تقاضا کرد.

۱۵ دسامبر ۱۹۸۳

ده تن از قوماندانان برجسته ولایات شمال افغانستان در منطقه شرشر ولسوالی اشکمش ولایت تخار دورهم جمع شده تعهد کردند تا عملیات نظامی و فعالیت های سیاسی هماهنگ را به پیش ببرند. آنها گروه نظامی ـ سیاسی بنام شورای نظار را پایه گذاری کردند.

اول جنوری ۱۹۸۴

حکومت کابل لایحه جدید جلب عسکری را اعلان کرد. به اساس این تصمیم حکومت جوانان ۱۸ ساله به خدمت زیر بیرق جلب شدند.

۱۶ ـ ۱۹ جنوری ۱۹۸۴

چهارمین کنفرانس سران کشور های اسلامی در کازابلانکا مراکش دایر گردید. اشتراک کنندگان از نیروهای شوروی خواستند تا بدون قید و شرط از افغانستان خارج شوند.

۱۵ مارچ ۱۹۸۴

کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد فیصله کرد تا هیاتی را بخاطر بررسی وضع حقوق بشر در افغانستان تعیین کند و هیات همه ساله گزارش راجع به وضع حقوق بشر در افغانستان تهییه نماید. این فیصله نامه با ۲۷ رای موافق، ۸ رای مخالف و ۶ ممتنع به تصویب رسید.

۲۱ اپریل ۱۹۸۴

نیروهای شوروی و حکومت کابل هفتمین حمله وسیع شانرا به دره پنجشیر آغاز کردند.

۲۴ اپریل ۱۹۸۴

رادیو کابل از سرکوبی وسیع مجاهدین در دره پنجشیر اطلاع داده این پیروزی را به مردم افغانستان تهنیت گفت.

۲۴ ـ ۳۰ اگست ۱۹۸۴

دور چهارم مذاکرات غیر مستقیم ژینوا دایر گردید.

۱۵ نوامبر ۱۹۸۴

مجمع عمومی موسسه ملل متحد برای ششمین بار با اکثریت ۱۱۹ رای مـــوافق و ۲۰ مخالف خروج نیروهای شوروی از افغانستان را تقاضا نمود.

۲۵ فبروری ۱۹۸۵

میخائیل گورباچوف رهبر شوروی بیست و هفتمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی را افتتاح کرد. او در سخنرانی اش جنگ افغانستان را زخم خونین برای اتحاد شوروی خواند.

۲۳ اپریل ۱۹۸۵
ببرک کارمل جرگه رهبران قبایل را در کابل افتتاح نمود.

۱۷ می ۱۹۸۵
هفت تنظیم مجاهدین مقیم پشاور ائتلاف جدیدی را تشکیل دادند. انجنیر گلبدین حکمتیار به حیث سخنگوی ائتلاف تعیین گردید.

۲۴ می ۱۹۸۵
حمله بزرگ نیروهای حکومتی و شوروی به دره های مختلف ولایت کنر آغاز گردید.

۲۹ اگست ـ ۳ سپتامبر ۱۹۸۵
دور پنجم مذاکرات غیر مستقیم ژینوا انجام یافت.

۱۷ اکتوبر ۱۹۸۵
چهلمین اجلاسیه عمومی موسسه ملل متحد دایر گردید. برای اولین بار هیات ائتلاف مجاهدین افغانستان به سرپرستی انجنیر گلبدین حکمتیار در آن شرکت کرد.

۱۳ نوامبر ۱۹۸۵
مجمع عمومی سازمان ملل متحد با ۱۲۲ رای موافق، ۱۹ رای مخالف و ۱۲ ممتنع خروج نیروهای شوروی از افغانستان را تقاضا نمود.

۱۶ ـ ۱۹ دسامبر ۱۹۸۵
بخش دوم دور پنجم مذاکرات ژینوا بین نمایندگان حکومات کابل و اسلام آباد صورت گرفت.

۲۱ اپریل ۱۹۸۶
حکومت ایالات متحده امریکا دادن اسلحه ضد هوایی استنگر را به مجاهدین افغانستان منظور کرد.

۳ می ۱۹۸۶
ببرک کارمل عنوانی کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان نامه ای نوشت و استعفای خویش را از سمت منشی عمومی کمیته مرکزی حزب تقاضا نمود.

۴ می ۱۹۸۶
پلینوم هجدهم کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان دایر گردید و داکتر نجیب الله به حیث منشی عمومی کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان انتخاب شد.

۵ ـ ۲۳ می ۱۹۸۶
دور ششم مذاکرات غیر مستقیم در جهت حل مساله افغانستان بین حکومت کابل و پاکستان در ژینوا دایر گردید.

۱۶ جون ۱۹۸۶
پروفیسر برهان الدین ربانی سخنگوی ائتلاف مجاهدین افغانستان با رونالد ریگان رئیس جمهور امریکا در آنکشور ملاقات کرد.

۱۸ ـ ۲۱ جولای ۱۹۸۶
محکمه در کابل دایر گردید و شش تن از قوماندانان ارشد مجاهدین هریک احمدشاه مسعود و پناه خان از ولایت پروان، اسمعیل خان و علأ الدین خان قوماندانان ولایت هرات، مولوی جلال الدین حقانی قوماندان ولایت پکتیا و سید منصور حسین یار قوماندان ولایت بغلان را غیاباً به اعدام محکوم کرد.

۲۸ جولای ۱۹۸۶
میخائیل گورباچوف رهبر شوروی در ولادی واستک اعلان کرد که شش غنـــد از عساکر آنکشور الی پایان سال جاری افغانستان را ترک میکنند.

۳۱ جولای ـ ۸ اگست ۱۹۸۶
دور هفتم مذاکرات غیر مستقیم ژینوا دایر گردید ولی بدون تعیین تاریخ بعدی خاتمه یافت.

۲۵ سپتامبر ۱۹۸۶
اولین راکت زمین به هوای استنگر در اطراف میدان هوایی جلال آباد استعمال گردید.

۵ نوامبر ۱۹۸۶
مجمع عمومی سازمان ملل متحد با اکثریت ۱۲۲ رای خروج شوروی از افغانستان را تقاضا نمود.

۲۰ نوامبر ۱۹۸۶
ببرک کارمل از تمام مقام های حزبی و دولتی افغانستان کنار گیری نمود و به عوض او حاجی محمد چمکنی بعنوان کفیل تعیین گردید.

۱۲ دسامبر ۱۹۸۶
داکتر نجیب برای مذاکره با رهبران شوروی به مسکو رفت و در آنجا با میخائیل گورباچوف ملاقات کرد.

اول جنوری ۱۹۸۷
در کابل اعلان گردید که آتش بس یکجانبه میان حکومت کابل و مجاهدین سر از تاریخ ۱۵ جنوری عملی میگردد.

۱۵ جنوری ۱۹۸۷
در روز اول اعلان آتش بس از طرف داکتر نجیب الله طیارات حکومت کابل شهرک سرزی پاره چنار و نقاط همجوار را بمباران کردند.

۱۷ جنوری ۱۹۸۷
رهبران مجاهدین افغانستان در یک اجتماع عظیم از مهاجرین و مجاهدین افغانستان در شهر پشاور، پیشنهاد آتش بس حکومت داکتر نجیب را رد کردند.

۲۵ فبروری ـ ۱۰ مارچ ۱۹۸۷

دور هشتم مذاکرات غیر مستقیم میان حکومت کابل و پاکستان در ژینوا دایر شد.

۲۰ جولای ۱۹۸۷

داکتر نجیب الله رئیس حکومت کابل با میخائیل گورباچوف در مسکو ملاقات کرد.

۱۱ ـ ۲۳ جولای ۱۹۸۷

اجتماع بزرگی از قوماندانان افغانستان به ریاست اسمعیل خان در یکی از نقاط کوهستانی ولایت غور تشکیل شد. این اجتماع بنام جلسه ساغر شهرت یافت.

۱۰ نوامبر ۱۹۸۷

مجمع عمومی موسسه ملل متحد با اکثریت ۱۲۳ رای موافق، ۱۹ رای مخالف، ۱۱ رای ممتنع و ۵ غیر حاضر قطعنامه را صادر کرد و از نیروهای شوروی خواست تا از افغانستان بیرون شوند.

۳۰ نوامبر ۱۹۸۷

لویه جرگه در کابل تشکیل شد تا روی قانون اساسی جدید حکومکت کابل بحث و گفتگو کند.

۲ ـ ۸ اپریل ۱۹۸۸

نمایندگان حکومت کابل و پاکستان در ژینوا گرد هم آمدند تا ترتیبات محفلی را که طی آن توافقات ژینوا به امضا میرسد، بررسی کنند.

۱۴ اپریل ۱۹۸۸

توافقات ژینوا بین نمایندگان حکومت کابل، پاکستان، اتحاد شوروی و امریکا به امضا رسید.

۱۵ می ۱۹۸۸

بدنبال امضای توافقات ژینوا اولین دسته از عساکر شوروی جلال آباد را به قصد شوروی ترک کردند.

۱۸ می ۱۹۸۸
با عبور کاروان سربازان شوروی از پل دریای آمو سلسله خروج نیروهای آنشکور از افغانستان آغاز یافت.

۲۷ می ۱۹۸۸
محمد حسن شرق به حیث صدراعظم حکومت کابل تعیین گردید.

۱۸ جون ۱۹۸۸
رهبران گروههای مختلف مجاهدین افغانستان روی طرحی توافق کردند که به اساس آن حکومتی متشکل از بلند پایگان تنظیم های مختلف ایجاد شد. این حکومت به صدرات انجنیر احمد شاه احمدزی اعلان گردید.

۳ اگست ۱۹۸۸
دیگو کوردویز نماینده خاص سرمنشی موسسه ملل متحد در امور افغانستان برنده جایزه صلح مارتین لوترکینگ ایالات متحده امریکا شناخته شد.

۲۷ جنوری ۱۹۸۹
اکثر کشور های غربی و جاپان سفارت خانه های شانرا در کابل بستند.

۱۰ فبروری ۱۹۸۹
اجتماع از رهبران تنظیم های مختلف مجاهدین افغانستان، قوماندانان جهاد و شخصیت های سیاسی بخاطر تعیین زعامت و حکومت موقت مجاهدین در شهر راولپندی تشکیل شد. این اجتماع بنام شورای مشورتی مجاهدین افغانستان شهرت یافت.

۱۵ فبروری ۱۹۸۹ (۱۰ صبح)
با عبور جنرال بوریس گروموف فرمانده لشکر چهلم نیروهای اتحاد شوروی از پل دریای آمو حضور عساکر آنکشور در افغانستان به پایان رسید.

۲۰ فبروری ۱۹۸۹
سلطان علـــی کشتمند بار دوم به حیث صدراعظم حکومت کابل تعیین شد.

۲۱ فبروری ۱۹۸۹
حکومت کابل حالت اضطرار را اعلان کرد.

۲۴ فبروری ۱۹۸۹
پروفیسر صبغت الله مجددی با اخذ ۱۷۴ رای از طرف شورای مشورتی به حیث رئیس جمهور موقت افغانستان انتخاب گردید.

۷ مارچ ۱۹۸۹
بعد از زد و خورد مختصر میان مجاهدین و سربازان حکومت کابل، پایگاه نظامی ثمرخیل در شرق شهر جلال آباد به تصرف مجاهدین درآمد.

۷ مارچ ۱۹۸۹
حمله بزرگ مجاهدین بخاطر تسخیر شهر جلال آباد آغاز گردید.

۱۰ مارچ ۱۹۸۹
اولین جلسه کابینه حکومت موقت مجاهدین افغانستان در منطقه شیوه مربوط ولایت پکتیا برگزار گردید.

۱۰ مارچ ۱۹۸۹
عربستان سعودی منحیث اولین کشور حکومت موقت مجاهدین افغانستان را به رسمیت شناخت.

۷ اپریل ۱۹۸۹
امریکا شخصی بنام پیتر تامسن را به حیث سفیر آنکشور نزد مجاهدین افغانستان معرفی نمود.

۲۰ می ۱۹۸۹
داکتر نجیب الله لویه جرگه ای را که در کابل ترتیب یافته بود، افتتاح کرد.

۹ جولای ۱۹۸۹
۳۲ تن از فرماندهان و مجاهدین مربوط جمعیت اسلامی افغانستان در ولایت تخار بدست یکی از قوماندانان حزب اسلامی بنام سید جمال کشته و زخمی گردیدند.

۵ اگست ۱۹۸۹
انجنیر گلبدین حکمتیار طی کنفرانس مطبوعاتی حکومت موقت مجاهدین افغانستان را بی اعتبار خوانده و از عهده وزارت خارجهٔ آن استعفی کرد.

۲۲ دسامبر ۱۹۸۹
سید جمال قوماندان حزب اسلامی افغانستان که مسئول قتل فرماندهان و مجاهدین جمعیت اسلامی در ولایت تخار شناخته شد، همراه با برادر و دو تن دیگر از همکارانش در شهر تالقان به دار آویخته شد.

۶ مارچ ۱۹۹۰ — ۱۶ حوت ۱۳۶۸
جنرال شهنواز تنی وزیر دفاع حکومت کابل دست به کودتا زد.

۷ مارچ ۱۹۹۰
عده ای از رهبران کودتا به شمول جنرال شهنواز تنی از افغانستان فرار کرده سوار بر طیاره نظامی به مناطق قبایلی پاکستان پیاده شدند.

۶ اپریل ۱۹۹۰
اجتماعی در ولایت هرات بخاطر تسلیم شدن تعدادی از افراد مسلح به حکومت داکتر نجیب ترتیب شد. دو فرد مسلح از میان صفوف تسلیم

شدگان بروی مقامات حکومتی آتش گشودند. فضل الحق خالقیار والی هرات زخمی گردید.

۷ می ۱۹۹۰
فضل الحق خالقیار به حیث صدر اعظم حکومت کابل تعیین شد.

۷ – ۹ می ۱۹۹۰
فرماندهان مجاهدین چندین ولایت افغانستان در یکی از پایگاهای مجاهدین در ولایت پکتیا دور هم جمع شده شورای سرتاسری قوماندانان جهادی افغانستان را پایه گذاری کردند.

۲۱ می ۱۹۹۰
کابینه فضل الحق خالقیار اعلان گردید.

۲۸ می ۱۹۹۰
لویه جرگه در کابل ترتیب شد تا روی تعدیلات قانون اساسی بحث و گفتگو صورت گیرد.

۲۳ جون ۱۹۹۰
شورای دوم قوماندانان جهادی افغانستان با اشتراک صدها تن قوماندان و مجاهد در پایگاه جهادی ژور ولایت پکتیا دایر گردید.

۳ سپتامبر ۱۹۹۰
داکتر نجیب الله جهت اشتراک در کنفرانس تجارت و ترقی سازمان ملل متحد، کابل را به قصد پاریس ترک گفت.

۶ سپتامبر ۱۹۹۰
عده ای از فرماندهان تنظیم محاذ ملی اسلامی افغانستان در ولایت ننگرهار زمانیکه مشغول جلسه بودند هدف راکت سکاد قرار گرفته ۶ کشته و ۲۵ تن آنها مجروح گردیدند.

۱۰ سپتامبر ۱۹۹۰
پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس حکومت موقت مجاهدین راهی صفحات شمال افغانستان گردید.

۹ اکتوبر ۱۹۹۰
کمیسیون عالی شورای سرتاسری قوماندانان جهادی افغانستان به اشتراک احمد شاه مسعود در منطقه شاه سلیم ولایت بدخشان جلسه کردند.

۲۴ اکتوبر ۱۹۹۰
توافقنامه ای برای رفع اختلافات و تاسیس ادارهٔ واحد در مناطق آزاد میان دو تنظیم حزب اسلامی افغانستان و جمعیت اسلامی افغانستان در پشاور به امضا رسید.

۱۱ نوامبر ۱۹۹۰
پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس حکومت موقت مجاهدین عازم جبهات ولایت هرات گردید.

۱۹ نوامبر ۱۹۹۰
داکتر نجیب الله به سویس رفت تا با عده ای از شخصیت های افغانی در بارهٔ راههای حل سیاسی مسله افغانستان بحث و گفتگو کند.

۹ فبروری ۱۹۹۱
بدنبال تصمیم حکومت موقت مجاهدین، یک گروه بالغ به سیصد تن از مجاهدین گروههای مختلف عازم عربستان سعودی شدند تا در کنار عساکر متحدین علیه اعراق بجنگند.

۳۱ مارچ ۱۹۹۱
شهر خوست بدست مجاهدین سقوط کرد.

۲۰ اپریل ۱۹۹۱
انفجار عظیمی در شهر اسد آباد مرکز ولایت کنر حدود هزار کشته و زخمی از خود بجا گذاشت.

۳۰ اپریل ۱۹۹۱

نیروهای حکومت کابل، توانستند بعد از درگیری های خونین یکی از پایگاههای مهم مجاهدین در منطقهٔ تنگی واغجان ولایت لوگر را تصرف کنند.

۱۵ می ۱۹۹۱

به سلسله عملیات مجاهدین در شمال افغانستان پایگاه ستراتیژیکی حکومت در ولسوالی خواجه غار ولایت تخار بدست مجاهدین تحت فرماندهی احمد شاه مسعود سقوط کرد.

۱۷ می ۱۹۹۱

جنگ شدید میان گروههای مجاهدین در ولایت کنر آغاز گردید.

۱۹ می ۱۹۹۱

قوای عظیمی از نیروهای زمینی و هوایی حکومت کابل بر مراکز فرماندهی اسمعیل خان در ولایت هرات حمله کردند.

۲۱ می ۱۹۹۱

چهار فیر راکت سکاد بر ولسوالی خواجه غار ولایت تخار اصابت کرد که در اثر آن اضافه از پنجاه تن کشته و زخمی شدند. در میان مجروحین یک کارمند سویدنی کمیتهٔ خیریه آنکشور برای افغانستان نیز شامل بود.

۲ جون ۱۹۹۱

در اثر بمباران شدید و حملات حکومت کابل در شمال افغانستان، مجاهدین از مراکز حکومتی که آنها را سه هفته قبل در ولسوالی خواجه غار تصرف نموده بودند، عقب نشینی کردند.

۲۱ جولای ۱۹۹۱

مجاهدین بعد از درگیری های خونین چند پایگاه حکومت کابل در شمال افغانستان به شمول ولسوالی های خواجه غار، اشکاشم و زیباک را تصرف کردند.

۱۲ اگست ۱۹۹۱

هیات مجاهدین افغان به رهبری مولوی محمد نبی محمدی با هیات اتحاد شوروی به ریاست اندری کوزیروف معاون وزارت خارجه آنکشور برای بار اول در اسلام آباد روبروی هم قرار گرفته در بارهٔ حل مسئله افغانستان بحث و گفتگو کردند.

۱۶ اگست ۱۹۹۱

طیارات حکومت کابل بصورت ناگهانی به مرکز فرماندهی احمد شاه مسعود در ولایت تخار حمله کردند. در این بمباران دهها تن از اهالی و مجاهدین کشته و زخمی شدند ولی مسعود بطور معجزه آسا از این حادثه جان به سلامت برد.

۳۰ اگست ۱۹۹۱

مولوی جمیل الرحمن رهبر تنظیم جماعت الدعوت افغانستان در شهرک مرزی باجور پاکستان به قتل رسید.

۱۳ سپتامبر ۱۹۹۱

وزرای خارجهٔ امریکا و شوروی قطعنامه ای را به تصویب رساندند که به اساس آن قطع ارسال اسلحه به طرفین افغانی از اول جنوری سال ۱۹۹۲ عملی گردد.

۲۸ سپتامبر ۱۹۹۱

یک هیات از رهبران مجاهدین افغانستان برای اشتراک در جلسه عمومی موسسه ملل متحد عازم نیویارک شد.

۵ نوامبر ۱۹۹۱

یک خبرنگار پرتگالی هنگام مصاحبه بر محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان در منزلش در حومه شهر روم کشور ایتالیا حمله کرد. شاه سابق با برداشتن جراحات جزئی از حادثه جان به سلامت برد.

۱۱ نوامبر ۱۹۹۱

نخستین هیات مجاهدین به سرپرستی پروفیسر برهان الدین ربانی بنا به دعوت حکومت اتحاد شوروی برای بار اول به مسکو رفت.

۱۵ نوامبر ۱۹۹۱

اعلامیه مشترکی هیات مجاهدین و مقامات اتحاد شوروی در شهر مسکو به نشر رسید.

۱۹ نوامبر ۱۹۹۱

حزب اسلامی افغانستان اعلان کرد که مجاهدین شان حملات وسیع بالای پایگاههای حکومت در سراسر افغانستان را از سرگرفته اند. این حملات با فیر تفنگچه توسط انجنیر حکمتیار بر یک پوسته حکومتی در ولایت لوگر آغاز گردید.

۹ — ۱۱ دسامبر ۱۹۹۱

ششمین کنفرانس سران کشور های اسلامی در داکار پایتخت کشور افریقایی سنیگال دایر گردید. هیات مجاهدین به ریاست پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس حکومت موقت مجاهدین به حیث نماینده مردم افغانستان در آن اشتراک نمود.

۱۵ جنوری ۱۹۹۲

افسران و سربازان اردوی حکومت کابل در شهرک مرزی حیرتان به رهبری جنرال عـبد المومن علیه حکومت داکتر نجیب قیام کردند.

۲۱ جنوری ۱۹۹۲

حدود هزار افسر و سربازی که هنگام سقوط شهر خوست بدست مجاهدین اسیر شده بودند طی مراسمی در پایگاه جهادی ژور ولایت پکتیا آزاد شدند.

۱۵ مارچ ۱۹۹۲

ولایت سمنگان بدست مجاهدین سقوط کرد.

۱۸ مارچ ۱۹۹۲
مجاهدین گروه های مختلف و افراد ناراض اردوی حکومت کابل کنترول شهر مزار شریف را بدست گرفتند.

۲۰ مارچ ۱۹۹۲
فرماندهان گروههای مختلف مجاهدین و افراد ناراض اردوی داکتر نجیب در شهر مزار شریف اجتماع نموده سازمانی بنام جنبش ملی اسلامی افغانستان را پایه گذاری کردند.

۱۱ اپریل ۱۹۹۲
افسران و سربازان پوسته های امنیتی شاهراه سالنگ به مجاهدین احمد شاه مسعود پیوستند.

۱۴ اپریل ۱۹۹۲
مجاهدین تحت فرماندهی احمدشاه مسعود کنترول میدان هوایی بگرام را بدست گرفتند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲
عبد الوکیل وزیر خارجه حکومت داکتر نجیب به پروان رفت و با احمد شاه مسعود در بارهٔ انتقال قدرت به مجاهدین مذاکره کرد.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲
داکتر نجیب الله به دفتر سازمان ملل متحد در کابل پناه برد.

۱۷ اپریل ۱۹۹۲
عبد الوکیل وزیر خارجه حکومت کابل در تلویزیون ظاهر شده خبر پناه بردن نجیب الله به دفتر سازمان ملل متحد در کابل را تائید کرده، رئیس جمهور را مانع بزرگ صلح در افغانستان خواند.

۱۸ اپریل ۱۹۹۲
ولایت هرات بدست مجاهدین سقوط کرد.

۲۰ اپریل ۱۹۹۲

مجاهدین گروههای مختلف اداره نظامی و ملکی شهر قندهار را بدست گرفتند.

۲۲ اپریل ۱۹۹۲

شهر فیض آباد مرکز ولایت بدخشان بعد از یک درگیری خونین بدست مجاهدین افتاد.

۲۳ اپریل ۱۹۹۲

جنرال رفیع معاون رئیس جمهور به ولایت لوگر رفته و با انجنیر گلبدین حکمتیار راجع به انتقال قدرت به مجاهدین صحبت کرد.

۲۳ اپریل ۱۹۹۲

انجنیر گلبدین حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان و احمد شاه مسعود مذاکرات مفصلی را از طریق مخابره راجع به سقوط کابل و تشکیل حکومت آینده افغانستان انجام دادند.

۲۳ اپریل ۱۹۹۲

شهر های جلال آباد، گردیز، مهترلام و قلعهٔ نو بدست مجاهدین افتاد.

۲۴ اپریل ۱۹۹۲

رهبران مجاهدین افغانستان بالای طرحی موافقت کردند که به اساس آن پروفیسر صبغت الله مجددی برای مدت دو ماه به حیث رئیس حکومت انتقالی تعیین شد.

۲۵ اپریل ۱۹۹۲

مجاهدین گروههای مختلف ادارهٔ شهر کابل را بدست گرفتند.

۲۵ اپریل ۱۹۹۲

اولین اعلامیه دولت اسلامی افغانستان مبنی بر امنیت شهر کابل صادر گردید.

۲۵ اپریل ۱۹۹۲
جنگ میان نیروهای حزب اسلامی و متحدین جمعیت اسلامی افغانستان در اکثر نقاط جنوبی کابل رخ داد و حزب اسلامی مجبور به عقب نشینی به اطراف شهر کابل گردید.

۲۷ اپریل ۱۹۹۲
کاروان مجاهدینْ به رهبری پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس جمهور موقت دولت اسلامی افغانستان از پشاور بطرف کابل در حرکت شد.

۲۸ اپریل ۱۹۹۲ ـ ۸ ثور ۱۳۷۱ (۱۰ صبح)
پروفیسر صبغت الله مجددی با کاروان مجاهدین به شهر کابل رسید.

۲۸ اپریل ۱۹۹۲ (۴ عصر)
مراسم انتقال قدرت به مجاهدین افغانستان در تالار وزارت خارجه گشایش یافت و بازماندگان حکومت داکتر نجیب الله قدرت را رسماً به پروفیسر مجددی تسلیم کردند.

۲۹ اپریل ۱۹۹۲
نواز شریف صدر اعظم پاکستان و حامد الغابد رئیس کنفرانس کشور های اسلامی بکابل آمدند.

۲ می ۱۹۹۲
کابینهٔ جدید حکومت مجاهدین اعلان گردید.

۵ می ۱۹۹۲
رهبران گروههای مختلف مجاهدین افغانستان به شمول پروفیسر ربانی، مولوی محمدی، پروفیسر سیاف و آیت الله محسنی وارد کابل شدند.

۲۲ می ۱۹۹۲
پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس جمهور موقت دولت اسلامی افغانستان به ولایت مزار شریف رفته و در آنجا رتبهٔ ستر جنرالی را به عبدالرشید دوستم رهبر جنبش ملی اسلامی افغانستان اهدا کرد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۵ می ۱۹۹۲

موافقتنامه ای به منظور قطع جنگ و تخلیه کابل از قوت های شمال میان انجنیر گلبدین حکمتیار و احمد شاه مسعود در منطقهٔ پلچرخی به امضا رسید.

۲۶ می ۱۹۹۲

پروفیسر صبغت الله مجددی رئیس جمهور موقت دولت اسلامی افغانستان برای یک سفر رسمی به پاکستان رفت.

۲۹ می ۱۹۹۲

هنگامیکه طیاره حامل پروفیسر مجددی و همراهانش از پاکستان وارد کشـــور می شد در نزدیکی میدان هوایی کابل مورد اصابت راکت قرار گرفت.

۳۱ می ۱۹۹۲

با کشته شدن چهار تن از رهبران حزب وحدت اسلامی در غرب شهر کابل، جنـــگ شـــدید مـیان حزب وحدت اسلامی و اتحاد اسلامی در گرفت.

۲۸ جون ۱۹۹۲

پروفیسر صبغت الله مجددی طی مراسمی در قصر ریاست جمهوری زمام امور را به شورای قیادی به رهبری آیت الله شیخ محمد آصف محسنی سپرد و شورای قیادی طبق فیصله های قبلی آنرا به پروفیسر برهان الدین ربانی انتقال داد.

۲ جولای ۱۹۹۲

به اساس تصمیم شورای رهبری، عملیات پاکسازی شهر کابل از گروههای مسلح آغاز گردید.

۶ جولای ۱۹۹۲

استاد عبد الصبور فرید صدر اعظم دولت اسلامی افغانستان با کاروان عظیمی از مجاهدین و هواخواهانش به شهر کابل رسید.

۱۴ جولای ۱۹۹۲
جنگ شدیدی میان نیروهای حکومتی و حزب وحدت اسلامی در غرب کابل آغاز گردید.

۹ اگست ۱۹۹۲
جنگ شدیدی میان نیروهای حزب اسلامی و دولت آغاز گردید هزاران موشک و گلوله به نقاط مختلف شهر کابل اصابت کرد.

۱۴ اگست ۱۹۹۲
بخاطر خروج دپلوماتها و کارمندان موسسات خارجی آتش بس موقت میان نیروهای حکومتی و حزب اسلامی افغانستان صورت گرفت.

۲۸ اگست ۱۹۹۲
بعد از درگیری های خونین میان نیروهای دولت و حزب اسلامی افغانستان، آتش بس اعلان شد.

اول سپتامبر ۱۹۹۲
پروفیسر برهان الدین ربانی رئیس جمهور افغانستان بخاطر اشتراک در دهمین کنفرانس کشور های غیر منسلک به جاکارتا پایتخت اندونیزیا سفرکرد.

اول سپتامبر ۱۹۹۲
سیلاب شدید نقاط مختلف ولایت پروان را خساره مند ساخت.

۶ سپتامبر ۱۹۹۲
برای اولین بار سه نفر به اتهام سرقت و قتل در پارک زرنگار کابل در ملاء عام به دار آویخته شدند.

۱۱ سپتامبر ۱۹۹۲
روز ماتم ملی بخاطر کشته شدگان جنگ های اخیر شهر کابل تجلیل گردید.

۱۷ سپتامبر ۱۹۹۲

پروفیسر برهان الدین ربانی رئیس جمهور افغانستان و انجنیر گلبدین حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان برای توافق روی آتش بس با همدیگر در پغمان ملاقات کردند.

۳۱ اکتوبر ۱۹۹۲

مدت ریاست جمهوری پروفیسر برهان الدین ربانی خاتمه یافت ولی انتقال قدرت تا برگزاری شورای اهل حل و عقد معطل گردید.

۴ دسامبر ۱۹۹۲

زد و خورد شدید میان نیروهای حکومتی و حزب وحدت اسلامی در غرب کابل آغاز گردید.

۲۱ دسامبر ۱۹۹۲

زد و خورد شدید میان نیروهای جنبش ملی اسلامی و حکومت پروفیسر ربانی در ساحات بالاحصار و مکروریان ها و میدان هوایی صورت گرفت اما طرفین آنرا سؤ تفاهم خواندند.

۲۹ دسامبر ۱۹۹۲

شورای اهل حل و عقد در کابل دایر گردید.

۳۰ دسامبر ۱۹۹۲

پروفیسر برهان الدین ربانی از طرف شورای اهل حل و عقد به حیث رئیس جمهور افغانستان انتخاب شد.

۷ مارچ — ۱۶ حوت

رهبران دولت اسلامی و مخالفین آن در شهر اسلام آباد پایتخت پاکستان دور هم جمع شده موافقتنامه ای را به امضا رساندند که به اساس آن پروفیسر برهان الدین ربانی برای مدت ۱۸ ماه به حیث رئیس جمهور و انجنیر گلبدین حکمتیار به حیث صدر اعظم دولت اسلامی افغانستان تعیین شدند.

۸ مارچ ۱۹۹۲
رهبران دولت اسلامی افغانستان بعد از امضای موافقتنامه اسلام آباد عازم مکه مکرمه شدند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۳
در اثر سقوط یک هلیکوپتر در نزدیکی پلخمری دو خبرنگار امریکایی کشته شدند.

۲۷ اپریل ۱۹۹۳
یک هواپیمای ترانسپورتی نظامی مربوط جنبش ملی اسلامی افغانستان در ولایت سمنگان سقوط کرد.

۲۰ می ۱۹۹۳
مذاکرات رهبران مجاهدین در شهر جلال آباد به پایان رسید و بعد از جلسات فراوان اعضای کابینه جدید اعلان شدند.

۴ جولای ۱۹۹۳
دفتر ریاست جمهوری اعلان کرد که مسوده قانون اساسی موقت برای توشیح به رئیس جمهور سپرده شده است.

۳۰ سپتامبر ۱۹۹۳
به اساس فرمان ریاست جمهوری، سن سربازی ۲۱ سال تعیین گردید. به اساس این فرمان کسانیکه سن شان از ۳۹ سال بالاتر باشد از خدمت زیر بیرق معاف گردیدند.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۳
پروفیسر برهان الدین ربانی رئیس جمهور افغانستان به دعوت ملک فهد پادشاه عربستان سعودی عازم ریاض شد. او درین سفر به کشور های کویت و امارات متحده عرب نیز سفر کرد.

۱۴ نوامبر ۱۹۹۳
پروفیسر برهان الدین ربانی برای مذاکره با رهبران پاکستان به اسلام آباد رفت.

۱۵ نوامبر ۱۹۹۳
پروفیسر ربانی رئیس جمهور افغانستان بنا بر دعوت حسنی مبارک رئیس جمهور مصر به قاهره رفت.

اول جنوری ۱۹۹۴
گروههای مخالف حکومت پروفیسر برهان الدین ربانی که شورای هماهنگی انقلاب اسلامی افغانستان را تشکیل داده بودند حملات وسیع را از سه طرف بالای شهر کابل آغاز کردند.

۱۹ جنوری ۱۹۹۴
شورای هماهنگی اعلان نمود که آماده است تا در بارهٔ پیشنهاد آتش بس مذاکره کند.

۲۸ جنوری ۱۹۹۴
شورای امنیت سازمان ملل متحد راجع به مساله افغانستان تشکیل جلسه داد و از طرفین درگیر خواست تا هر چه زودتر آتش بس را مراعات نمایند.

۱۲ فبروری ۱۹۹۴
سه تبعه افغانستان بس حامل شاگردان یک مکتب در پشاور را به گروگان گرفتند.

۲۲ فبروری ۱۹۹۴
رباینده‌گان بس حامل ۷۴ شاگرد مکتب که به اسلام آباد رسیده بودند خواستار ارسال مواد خوراکی به شهر کابل شدند.

۲ فبروری ۱۹۹۴
کوماندوهای پاکستانی به رباینده‌گان بس حامل شاگردان مکتب در داخل سفارت خانه افغانستان در اسلام آباد حمله کرده گروگان گیرنده‌گان را کشته و شاگردان مکتب را آزاد ساختند.

۲۳ فبروری ۱۹۹۴
تظاهرات گسترده در مقابل سفارت پاکستان در کابل بخاطر کشتن سه تبعه افغان در آن کشور براه انداخته شد.

۷ می ۱۹۹۴
جلسه ای به اشتراک والیان و قوماندانان جهادی اکثر ولایات افغانستان بخاطر یافتن راه حل بحران کشور در شهر غزنی دایر گردید.

۶ – ۸ می ۱۹۹۴
به ابتکار داکتر محمد یوسف صدر اعظم سابق عده ای از دانشمندان و شخصیت های سیاسی افغان در نزدیک شهر بن آلمان جلسه ای را تشکیل داده و برای حل معضله کشور بحث و گفتگو کردند.

۲۰ – ۲۵ جولای ۱۹۹۴
به ابتکار اسمعیل خان والی هرات، شورای با اشتراک شخصیت های سیاسی، علمی، فرهنگی و نظامی افغانستان در آن شهر دایر شد تا رههای بیرون رفت از بحران افغانستان را بررسی کنند.

۱۴ سپتامبر ۱۹۹۴
حکومت پاکستان اعلان کرد که عنقریب راه ترانزیتی پاکستان، افغانستان و آسیای میانه ایجاد میشود.

۲۱ سپتامبر ۱۹۹۴
کاروان مواد تجارتی پاکستان به قصد آسیای میانه وارد افغانستان گردید.

۲۹ سپتامبر ۱۹۹۴
جلسه ای به اشتراک عده ای از سیاستمداران افغانستان به ابتکار سازمان ملل متحد در شهر کویته پاکستان دایر گردید.

اوایل اکتوبر ۱۹۹۴

کاروان مواد تجارتی پاکستان از طرف قوماندانان و مجاهدین قندهار توقف داده شد.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۴

جنگ میان قوماندانان سپین بولدک ولایت قندهار و گروهی که خود را طالبان می نامد و بخاطر باز نگهداشتن راه تلاش میکند در گرفت.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۴

گروهی که بنام طالبان یاد میشود به شهرک سپین بولدک قندهار حمله نموده آنرا تصرف کرد.

۱۸ اکتوبر ۱۹۹۴

وزیر داخله پاکستان اعلان کرد که کاروان دیگر مواد تجارتی پاکستان راهی آسیای میانه میگردد.

اول نوامبر ۱۹۹۴

کاروان مواد تجارتی پاکستان از طرف قوماندانان منطقه تخته پل که بین سپین بولدک و شهر قندهار واقع است تاراج گردید.

۵ نوامبر ۱۹۹۴

گروه طالبان اکثر نقاط ولایت قندهار را تصرف کردند و اموال کاروان مواد تجارتی پاکستان را دوباره بدست آوردند.

۱۲ نوامبر ۱۹۹۴

طالبان کنترول کامل ولایت قندهار را بدست گرفتند.

۱۳ – ۱۵ دسامبر ۱۹۹۴

پروفیسر برهان الدین ربانی در هفتمین کنفرانس سران کشور های اسلامی منعقده کازابلانکا مراکش اشتراک نمود.

۲۳ دسامبر ۱۹۹۴
مجمع عمومی ملل متحد در بارهٔ ایجاد صلح در افغانستان تشکیل جلسه داد.

۱۰ فبروری ۱۹۹۵
ولایت میدان بعد از درگیری مختصر بدست طالبان سقوط کرد.

۱۱ فبروری ۱۹۹۵
طالبان کنترول کامل ولایت لوگر را بدست گرفتند.

۱۳ فبروری ۱۹۹۵
قرارگاه مرکزی حزب اسلامی و اقامتگاه رهبر آن گروه که در ولسوالی چهار آسیاب موقعیت داشت، بدست طالبان و قوت های وزارت دفاع افغانستان سقوط نمود.

۱۷ فبروری ۱۹۹۵
زد و خورد شدید میان نیروهای دولت و حزب وحدت اسلامی افغانستان در نواحی جنوب کابل آغاز گردید.

۱۹ فبروری ۱۹۹۵
طالبان کنترول شهر خوست را بدست گرفتند.

۱۱ مارچ ۱۹۹۵
عبد العلی مزاری رهبر حزب وحدت اسلامی که به اسارت طالبان در آمده بود در ولایت میدان به قتل رسید.

۹ اپریل ۱۹۹۵
طیارات روسی بازار تالقان را به شدت بمباران نمودند.

۱۰ اپریل ۱۹۹۵
نقاط مختلف در ولایات بدخشان و تخار توسط طیارات روسی بمباران شد.

۱۱ اپریل ۱۹۹۵

دولت افغانستان احتجاجیه شدیداللحنی را مبنی بر تعرض طیارات روسی به داخل افغانستان انتشار داده و تجاوز روس را به حریم فضایی کشور محکوم نمود.

۱۷ اپریل ۱۹۹۵

طالبان حمله وسیع را بخاطر تصرف ولایت فراه آغاز کردند.

۳ اگست ۱۹۹۵

یک هواپیمای ترانسپورتی شرکت هوایی تاتارستان با عمله روسی آن از طرف طالبان مجبور گردید تا در میدان هوایی قندهار فرود آید. محموله طیاره که مواد تسلیحاتی بود ضبط و عملهٔ آن زندانی شدند.

۵ سپتامبر ۱۹۹۵

شهر هرات بدست طالبان سقوط کرد.

۶ سپتامبر ۱۹۹۵

بخاطر سقوط شهر هرات بدست طالبان، اهالی شهر کابل تظاهرات گسترده ای را در مقابل سفارت پاکستان براه انداختند. یکی از محافظین سفارت بروی تظاهر کنندگان آتش گشود. جمعیت خشمگین داخل سفارت شده اعضای آنرا لت و کوب کرده و سفارت را به آتش کشیدند.

۹ دسامبر ۱۹۹۵

حکومت پاکستان اعلان کرد که سفارت آنکشور در جلال آباد افتتاح خواهد شد.

۲۱ فبروری ۱۹۹۶

انجنیر گلبدین حکمتیار بطور غیر مترقبه اعلان کرد که با حکومت پروفیسر برهان الدین ربانی یکجا میشود.

۳۱ مارچ – ۲ اپریل ۱۹۹۶
گروهی از علمای دینی در شهر قندهار اجتماع نموده و لقب امیر المومنین را به ملا محمد عمر رهبر طالبان بخشیدند.

۲۴ می ۱۹۹۶
توافقات میان حزب اسلامی و دولت اسلامی افغانستان به امضا رسید و به اساس آن انجنیر گلبدین حکمتیار بعد از چهار سال مخالفتش را حکومت پروفیسر ربانی کنار گذاشت.

۳۱ می ۱۹۹۶
سرمنشی موسسه ملل متحد شخصی بنام نوربرت هول آلمانی را منحیث نماینده خویش درامور افغانستان تعیین کرد.

۲۶ جون ۱۹۹۶
انجنیر گلبدین حکمتیار که به حیث صدر اعظم افغانستان تعیین شده بود به کابل آمد.

۳ جولای ۱۹۹۶
کابینهٔ جدید انجنیر گلبدین حکمتیار اعلان گردید.

۶ جولای ۱۹۹۶
صدر اعظم و وزرای جدید حلف وفاداری یاد نمودند.

۱۷ اگست ۱۹۹۶
هفت پیلوت و عمله روسی طیاره شرکت هوایی تاتارستان بطور اسرار آمیز با طیاره شان از زندان طالبان و میدان هوایی قندهار فرار کردند.

۱۰ سپتامبر ۱۹۹۶
به تعداد ۶۰ فرمانده و محافظین مسلح ولایت ننگرهار در یک کمین گیری در نزدیکی تورخم کشته شدند.

۱۱ سپتامبر ۱۹۹۶ .
شهر جلال آباد بدست طالبان افتاد.

۱۳ سپتامبر ۱۹۹۶
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان اعلامیه ای صادر نموده گفت به زودی به افغانستان بر میگردد.

۲۳ سپتامبر ۱۹۹۶
وزارت خارجه افغانستان به سرمنشی موسسه ملل متحد پیام فرستاده و از مداخله پاکستان در امور داخلی افغانستان شکایت کرد.

۲۵ سپتامبر ۱۹۹۶
بعد از زد و خورد مختصر ولسوالی سروبی بدست طالبان افتاد.

۲۶ سپتامبر ۱۹۹۶
شهر کابل بدست طالبان سقوط کرد.

۲۷ سپتامبر ۱۹۹۶
داکتر نجیب الله رئیس جمهور پیشین افغانستان توسط چند مرد مسلح از دفتر سازمان ملل متحد در کابل بیرون کشیده شده و به محل نا معلوم برده شد.

۲۷ سپتامبر ۱۹۹۶
داکتر نجیب الله و برادرش احمدزی به قتل رسیده و اجساد شان در چهارراهی آریانا بدار آویخته شد.

۲۷ سپتامبر ۱۹۹۶
پروفیسر برهان الدین ربانی اعلان نمود که بخاطر جلوگیری از خونریزی اهالی کابل آن شهر را موقتاً ترک کرده است.

۳۰ سپتامبر ۱۹۹۶
طالبان اداره شهر جبل السراج را بدست گرفتند.

۱۴ اکتوبر ۱۹۹۶
رهبران ائتلاف علیه طالبان در داخل تونل سالنگ با هم ملاقات نموده روی استراتیژی آینده شان توافقاتی را امضا نمودند.

اول دسامبر ۱۹۹۶
ببـــرک کارمـــل رئیس جمهور پیشین افغانستان در شهر مسکو وفات کرد.

۱۶ می ۱۹۹۷
سران کشورهای پاکستان و ترکمنستان و روسای کمپنی های نفت یونیکال امریکایی و دلتای عربستان سعودی معاهده ای را در شهر عشق آباد امضا کردند که به اساس آن لوله گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان انتقال می یابد.

۱۸ می ۱۹۹۷
جنرال عبدالملک رئیس سیاسی جنبش ملی اسلامی افغانستان علیه جنـــرال دوستـم رهبر آن گروه قیام نمود و اداره مزار شریف را بدست گرفت.

۱۸ می ۱۹۹۷
اسمعیل خان والی هرات و یکی از قوماندانان برجسته جهاد افغانستان بدست طالبان اسیر گردید.

۲۴ می ۱۹۹۷
شهر مزار شریف بدست طالبان افتاد.

۲۶ می ۱۹۹۷
قیام عمومی علیه طالبان در شهر مزار شریف آغاز گردید.

۲۷ می ۱۹۹۷
طالبان مجبور به عقب نشینی از ولایات شمال کشور گردیدند.

اول جون ۱۹۹۷

بعد از نبرد خونین شاهراه سالنگ از کنترول طالبان خارج گردید و نیروهای احمد شاه مسعود ادارهٔ آنجا را بدست گرفتند.

۱۰ جولای ۱۹۹۷

رهبران جبهه متحد اسلامی و ملی برای نجات افغانستان زیر نظر پروفیسر برهان الدین ربانی در شهر پلخمری تشکیل جلسه داده و عبدالرحیم غفورزی را منحیث صدر اعظم جدید تعیین و به تشکیل کابینه موظف ساختند.

۲۱ اگست ۱۹۹۷

عبد الرحیم غفورزی صدر اعظم موظف در اثر سقوط طیاره حاملش در ولایت بامیان کشته شد.

۲۶ اکتوبر ۱۹۹۷

ادارهٔ طالبان نام رسمی کشور را به امارت اسلامی افغانستان تبدیل کرد.

۹ – ۱۱ دسامبر ۱۹۹۷

هشتمین کنفرانس سران ممالک اسلامی در تهران دایر گردید و پروفیسر برهان الدین ربانی منحیث ناظر در آن جلسات اشتراک کرد.

۱۸ دسامبر ۱۹۹۷

مجمع عمومی موسسه ملل متحد در بارهٔ افغانستان تشکیل جلسه داد و اعتبار نامه دولت اسلامی افغانستان را تمدید نمود.

۱۳ جنوری ۱۹۹۸

یک طیاره مسافر بری مربوط شرکت هوایی آریانا در نزدیکی شهرکویته پاکستان سقوط نمود.

۲۳ جنوری ۱۹۹۸

داکتر محمد یوسف صدر اعظم سابق افغانستان در آلمان وفات کرد.

۴ فبروری ۱۹۹۸
در اثر زلزله شدید در ولایت تخار حد اقل پنج هزار تن کشته شدند.

۶ فبروری ۱۹۹۸
پروفیسر برهان الدین ربانی بخاطر قربانیان زلزله ولایت تخار عزای ملی را اعلان کرد.

۸ فبروری ۱۹۹۸
زلزله بار دیگر صفحات شمال افغانستان را شدیداً تکان داد.

۱۴ مارچ ۱۹۹۸
زد و خورد شدید میان نیروهای حزب وحدت اسلامی و جنبش ملی اسلامی افغانستان در شهر مزار شریف رخ داد.

۱۹ مارچ ۱۹۹۸
یک طیاره بوئینگ مربوط شرکت هوایی آریانا در جنوب ولایت کابل سقوط کرد.

۲۹ اپریل ۱۹۹۸
مذاکرات میان نمایندگان طالبان و علمای جبهه متحد در اسلام آباد آغاز گردید.

۳ می ۱۹۹۸
مذاکرات علما بخاطر یافتن راه حل بحران افغانستان در اسلام آباد با شکست مواجه شد.

۸ جون ۱۹۹۸
پروفیسر برهان الدین ربانی رئیس دولت اسلامی افغانستان در مجمع عمومی سازمان ملل متحد سخنرانی کرد.

۱۸ جولای ۱۹۹۸
گرد همآیی شورای مصالحه و وحدت ملی افغانستان با حضور عدهٔ ای از شخصیت های سیاسی، نمایندگان گروهها و اقوام مختلف افغانستان در شهر بن آلمان تشکیل شد.

۲۱ جولای ۱۹۹۸

جلســات شورای مصالحه و وحدت ملی افغانستان در شهر بن به پایان رسید.

اول اگست ۱۹۹۸

شهر شبرغان مرکز ولایت جوزجان بدست طالبان سقوط کرد.

۸ اگست ۱۹۹۸

طالبان بار دوم کنترول شهر مزار شریف را بدست گرفتند.

۸ اگست ۱۹۹۸

نه دپلومات و یک خبرنگار ایرانی در قونسلگری آنها در شهر مزار شریف به قتل رسیدند.

۱۱ اگست ۱۹۹۸

شهر تالقان مرکز ولایت تخار بدست طالبان افتاد.

۸ – ۱۱ اگست ۱۹۹۸

طالبان دست به قتل عام اهالی و افراد مسلح مزار شریف زدند.

۱۲ اگست ۱۹۹۸

شهر پلخمری به کنترول طالبان در آمد.

۲۰ اگست ۱۹۹۸

دو اردوگاه نظامی در ولایات خوست و ننگرهار هدف حملات موشکی امریکا قرار گرفت.

۲۰ اگست ۱۹۹۸

بل کلنتن رئیس جمهور امریکا حمله موشکی آن کشور به افغانستان و سودان را مبارزه علیه تروریزم بین المللی خواند.

۲۱ اگست ۱۹۹۸

یک افسر ایتالیایی مربوط سازمان ملل متحد در کابل توسط طالبان مسلح به قتل رسید.

اول سپتامبر ۱۹۹۸
جمهوری اسلامی ایران اعلان کرد که یک مانور بزرگ نظامی را در سرحدات افغانستان اجرا خواهد کرد.

۲ سپتامبر ۱۹۹۸
پروفیسر برهان الدین ربانی منحیث رئیس دولت افغانستان در کنفرانس کشورهای غیر متعهد منعقده شهر دوربن افریقای جنوبی اشتراک و در مجمع آن سازمان سخنرانی نمود.

۱۳ سپتامبر ۱۹۹۸
بامیان به تصرف طالبان در آمد.

۲۱ سپتامبر ۱۹۹۸
وزرای خارجه شش کشور همسایه افغانستان همراه با وزرای خارجه روسیه و امریکا در مرکز سازمان ملل متحد جلسه ای را دایر کرده و روی موضوع افغانستان به بحث و گفتگو پرداختند.این گردهم آیی بنام جلسه گروه کشورهای شش جمع دو شهرت یافت.

۸ دسامبر ۱۹۹۸
شورای امنیت سازمان ملل متحد با اکثریت آرا فیصله نامه ای را به تصویب رسانید که در آن به ادارهٔ طالبان در افغانستان هشدار داده شد تا به دهشت افگنان کمک نکرده، کشت و تولید مواد مخدر را منع و از تبعیض علیه زنان بپرهیزند. در قطعنامه از طرفین درگیر خواسته شد تا جنگ را خاتمه دهند.

۲۰ جنوری ۱۹۹۹
شورای امنیت سازمان ملل متحد در بارهٔ اوضاع افغانستان اعلامیه صادر و در آن از ادامه منازعه افغانستان و تاثیرات ناگوار آن بر صلح منطقه اظهار تشویش و نگرانی شد.

فبروری ۱۹۹۹
طالبان سر مجسمه بامیان را منهدم ساختند.

۱۱ مارچ ۱۹۹۹
مذاکرات میان نمایندگان جبهه متحد ملی و اسلامی برای افغانستان و جنبش طالبان در شهر عشق آباد پایتخت ترکمنستان آغاز گردید.

۱۴ مارچ ۱۹۹۹
مذاکرات عشق آباد با صدور بیانیه ای به پایان رسید.

۲۹ اپریل ۱۹۹۹
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان طی اطلاعیه ای آغاز تطبیق پیشنهاد صلح خویش را از طریق دایر کردن لویه جرگه اضطراری اظهار کرد.

۵ جولای ۱۹۹۹
بل کلنتن رئیس جمهور امریکا فرمانی را امضا کرد که به اساس آن تعزیرات اقتصادی علیه طالبان وضع گردید.

۶ جولای ۱۹۹۹
دولت اسلامی افغانستان طی اعلامیه ای از وضع تعزیرات اقتصادی امریکا علیه طالبان استقبال کرد.

۲۷ جولای ۱۹۹۹
طالبان حمله وسیع را بخاطر تصرف ولایات شمال کابل براه انداختند.

۳ اگست ۱۹۹۹
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان طی اعلامیه ای جنگهای اخیر در شمال کابل را محکوم کرده از وجود نیروهای بیگانه در این جنگها اظهار تشویش کرد.

اگست ۱۹۹۹

دست کم حدود ۲۰۰ هزار باشنده صفحات شمالی ولایت کابل در اثر جنگهای اخیر به نقاط مختلف درهٔ پنجشیر و سایر ولایات شمال کشور کوچیدند.

۱۸ اگست ۱۹۹۹ -

کوفی عنان سرمنشی موسسه ملل متحد با صدور اعلامیه ای بیجا کردن اجباری مردم شمالی را محکوم کرد.

۲۰ سپتامبر ۱۹۹۹

سومین دور اجلاس عده ای سیاستمداران، دانشمندان و نمایندگان گروههای مختلف افغان در قبرس دایر گردید.

۲۶ سپتامبر ۱۹۹۹

محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان تدویر لویه جرگه اضطراری را اعلان کرد.

۲ اکتوبر ۱۹۹۹

نماینده امریکا در شورای امنیت سازمان ملل متحد از کشور های عضـــو این شـــورا خواست تا تحریم اقتصادی علیه طالبان را مراعات کنند.

۱۵ اکتوبر ۱۹۹۹

بدنبال تحریم اقتصادی طالبان، پرواز طیارات آریانا به خارج از کشور ممنوع اعلان گردید.

۲۵ اکتوبر ۱۹۹۹

سازمان ملل متحد اعتبار حکومت پروفیسر برهان الدین ربانی را به حیث دولت قانونی افغانستان برای یکسال دیگر تمدید کرد.

۲۷ اکتوبر ۱۹۹۹
بل کلنتن رئیس جمهور امریکا طی بیانیهٔ ای سیاست طالبان در برابر زنان را مورد نکوهش قرار داد.

۱۰ نوامبر ۱۹۹۹
ملا محمد عمر رهبر طالبان طی نامه سرگشاده به مردم امریکا اخطار داد که در صورت عملی شدن تحریم اقتصادی علیه افغانستان به آفات طبیعی روبرو خواهند شد.

۱۴ نوامبر ۱۹۹۹
تظاهراتی در شهر کابل علیه سیاست های امریکا در قبال افغانستان براه افتاد.

۱۵ نوامبر ۱۹۹۹
حکومت ایران اعلان کرد که آماده است تا سرحدش را بروی مواد تجارتی افغانستان بگشاید.

۲۲ نوامبر ۱۹۹۹
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان طی بیانیه ای اجلاس تدویر لویه جرگه اضطراری را در شهر روم پایتخت ایتالیا افتتاح نمود.

۲۵ نوامبر ۱۹۹۹
اجلاسی که بخاطر تدویر لویه جرگه اضطراری در شهر روم دایر شده بود، پایان یافت.

۲۵ نوامبر ۱۹۹۹
یک طیاره خطوط هوایی هند که یک روز قبل توسط چند مرد مسلح ربوده شده به میدان هوایی قندهار فرود آمد.

۳۱ دسامبر ۱۹۹۹
سرنشینان طیاره ربوده شده خطوط هوایی هند بعد از یک هفته اقامت در قندهار با چند زندانی کشمیری تبادله شده افغانستان را ترک کردند.

۱۸ مارچ ۲۰۰۰

رادیوی طالبان در کابل اعلان کرد که مراسم سال نو خلاف شریعت اسلامی است و نباید تجلیل گردد.

۲۱ مارچ ۲۰۰۰

پولیس طالبان با روز و خشونت جلو تجلیل از مراسم نوروز در شهرهای کابل و مزار شریف را گرفتند.

۲۶ مارچ ۲۰۰۰

اسمعیل خان والی سابق هرات از زندان طالبان در قندهار فرار کرد.

۷ اپریل ۲۰۰۰

شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه در بارهٔ افغانستان صادر کرد و در آن برخورد طالبان با زنان و اقلیت های مختلف قومی مورد نکوهش قرارگرفت.

۵ سپتامبر ۲۰۰۰

پروفیسر برهان الدین ربانی منحیث رئیس جمهور قانونی افغانستان در جلسهٔ مجمع عمومی سازمان ملل متحد اشتراک نمود.

۲۱ دسامبر ۲۰۰۰

شورای امنیت سازمان ملل متحد تعزیرات بیشتری را بر طالبان وضع کرد.

۲۶ فبروری ۲۰۰۱

رادیو طالبان در کابل فتوایی را به نشر رسانید که به اساس آن باید تمام مجسمه ها در افغانستان نابود گردد.

۹ – ۱۱ مارچ ۲۰۰۱

طالبان مجسمه های بامیان را تخریب کردند.

۳ اپریل ۲۰۰۱

احمـــد شاه مسعود به دعـوت مقامات پارلمان اروپایی به آن قاره سفر کرد.

۱۷ اگست ۲۰۰۱

شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه ای صادر کرد و در آن از طالبان خواسته شد تا به خشونت شان در برابر زنان افغان خاتمه دهند.

۹ سپتامبر ۲۰۰۱

احمد شاه مسعود در منطقه خواجه بهاء الدین ولایت تخار توسط دو نفر عربی که خود را خبرنگار معرفی کرده بودند به شهادت رسید.

۱۶ سپتامبر ۲۰۰۱

جنازه احمد شاه مسعود طی مراسمی خاصی در منطقه بازارک پنجشیر به خاک سپرده شد.

۲۲ سپتامبر ۲۰۰۱

بدنبال حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر، امارت متحده عربی روابط سیاسی اش را با اداره طالبان قطع کرد.

۲۵ سپتامبر ۲۰۰۱

عـــربستان سعودی روابط سیاسی و اقتصادی اش را با اداره طالبان قطع کرد.

۲۵ سپتامبر ۲۰۰۱

طالبان سفارت امریکا را در کابل به آتش کشیدند.

۲ اکتوبر ۲۰۰۱

ملک فهد پادشاه عربستان سعودی یک کمک ده میلیون دالری را به مردم افغانستان اعلان کرد.

۲ اکتوبر ۲۰۰۱

جورج بش رئیس جمهور امریکا اعلان کرد که اگر طالبان مسوولین حـــادثه ۱۱ سپـتامبر را تسلیم نکنند آنکشور به عملیات نظامی متوسل میشود.

۳ اکتوبر ۲۰۰۱
لخضر براهیمی بار دیگر از طرف سازمان ملل متحد به حیث نماینده آن سازمان در امور افغانستان تعیین گردید.

۷ اکتوبر ۲۰۰۱
عملیات نظامی امریکا در افغانستان آغاز گردید.

۱۰ اکتوبر ۲۰۰۱
وزرای خارجه کشور های اسلامی در دوحا پایتخت قطر جلسه نموده و خواهان محدود شدن حملات نظامی امریکا در افغانستان شدند.

۱۶ اکتوبر ۲۰۰۱
محمد ظاهر، شاه سابق افغانستان از کوفی عنان سرمنشی موسسه ملل متحد خواست تا بعد از سرنگونی طالبان نیروهای حافظ امنیت بین المللی را به افغانستان اعزام کند.

۲۶ اکتوبر ۲۰۰۱
طالبان عبد الحق قوماندان سابق مجاهدین را اسیر و با همراهانش در ولایت لوگر اعدام کردند.

۶ نوامبر ۲۰۰۱
ژاک شیراک رئیس جمهور فرانسه از کوفی عنان سرمنشی موسسه ملل متحد خواست تا برای کمک به مردم افغانستان کنفرانس بین المللی را برگزار کند.

۹ نوامبر ۲۰۰۱
شهـــر مـزار شریف بدست نیروهای جبهه متحد ملی افغانستان سقوط کرد.

۱۲ نوامبر ۲۰۰۱
اجلاس فوق العاده شورای امنیت سازمان ملل متحد در بارهٔ افغانستان دایر گردید و لخضر براهیمی نماینده خاص سرمنشی آن موسسه خواستار یک حکومت فراگیر در افغانستان شد.

۱۳ نوامبر ۲۰۰۱
آخرین پایگاهای نظامی طالبان در اطراف شهر کابل از تصرف آنان خارج شد.

۱۳ نوامبر ۲۰۰۱
صدها محبوس از زندان پلچرخی آزاد شدند.

۱۴ نوامبر ۲۰۰۱
شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه ای صادر کرده و در آن خواستار یک حکومت به قاعده وسیع در افغانستان شد.

۱۵ نوامبر ۲۰۰۱
نیـــروهای جبهه متحد ملی و اسلامی برای افغانستان وارد شهر کابل شدند.

۱۶ نوامبر ۲۰۰۱
اولین دسته از سربازان برتانوی در میدان هوایی بگرام پیداه شدند.

۱۹ نوامبر ۲۰۰۱
چهار خبرنگار خارجی و همراهان افغان آنها توسط اشخاص مسلح در راه کابل – جلال آباد به قتل رسیدند.

۲۲ نوامبر ۲۰۰۱
طالبان کنترول شهر جلال آباد مرکز ولایت ننگرهار را از دست دادند.

۲۵ نوامبر ۲۰۰۱
اولین دسته از سربازان امریکا به میدان هوایی قندهار پیاده شدند.

۲۵ نوامبر ۲۰۰۱
اسیران طالبان و القاعده در داخل قلعه جنگی مزار شریف شوریدند و صدها نگهبان و اسیر کشته شدند.

۲۶ نوامبر ۲۰۰۱
شهر کندوز بعد از مقاومت شدید به تصرف نیروهای جبهه متحد ملی افغانستان در آمد.

۲۷ نوامبر ۲۰۰۱
جلسه به اشتراک سیاستمداران و نمایندگان جناح های مختلف افغانستان در شهر بن آلمان دایر گردید تا روی حکومت آینده افغانستان به بحث و گفتگو بپردازد.

۲ دسامبر ۲۰۰۱
یک دسته از سربازان فرانسوی به میدان هوایی مزار شریف پیاده شدند.

۴ دسامبر ۲۰۰۱
پروفیسر برهان الدین ربانی اعلان کرد حاضر است قدرت را به رئیس اداره موقت بسپارد.

۵ دسامبر ۲۰۰۱
حامد کرزی به حیث رئیس ادارهٔ موقت افغانستان تعیین گردید.

۶ دسامبر ۲۰۰۱
جلسه بن به پایان رسید و اشتراک کنندگان راهی کشورهای شان شدند.

۷ دسامبر ۲۰۰۱
قوت های مخالف طالبان اداره شهر قندهار را به دست گرفتند.

۱۱ دسامبر ۲۰۰۱
جورج بش رئیس جمهور امریکا فرمانی را امضا کرد که به اساس آن امریکا به زنان و کودکان افغانستان کمک میکنند.

۱۳ دسامبر ۲۰۰۱
حامد کرزی به کابل رسید و با پروفیسر برهان الدین ربانی رئیس جمهور قبلی افغانستان ملاقات کرد.

۱۴ دسامبر ۲۰۰۱
حامد کرزی رئیس ادارهٔ موقت افغانستان برای اتحاف دعا به روح احمد شاه مسعود به پنجشیر رفت.

۱۶ دسامبر ۲۰۰۱
امریکا اعلان کرد که برای دستگیری ملا محمد عمر ده میلیون دالر جایزه تعیین کرده است.

۱۶ دسامبر ۲۰۰۱
دونالد رمزفلد وزیر دفاع امریکا برای مذاکره به افغانستان رفت.

۱۷ دسامبر ۲۰۰۱
حامد کرزی به روم رفت و با محمد ظاهر پادشاه سابق افغانستان ملاقات نمود.

۲۱ دسامبر ۲۰۰۱
اولین دسته از نیروهای حافظ امنیت بین المللی به کابل رسید.

۲۲ دسامبر ۲۰۰۱
حامد کرزی و اعضای کابینه اش طی مراسمی در کابل حلف وفاداری یاد کردند و به صفت اعضای حکومت قانونی افغانستان شناخته شدند.

۲۲ دسامبر ۲۰۰۱
حکومت امریکا ادارهٔ موقت افغانستان را به رسمیت شناخت.

۲۳ دسامبر ۲۰۰۱
اولین کابینه ادارهٔ موقت در کابل تشکیل جلسه داد.

اول جنوری ۲۰۰۲
توافقی مبنی بر جابجا شدن قوای چندین ملیتی بین اداره موقت افغانستان و قوماندان برتانوی این قوا در کابل به امضا رسید.

۴ جنوری ۲۰۰۲
اولین سرباز امریکایی در نزدیکی شهر گردیز به قتل رسید.

۵ جنوری ۲۰۰۲
موافقتنامه استقرار نیروهای بین المللی حافظ امنیت در کابل رسماً امضا شد.

۶ جنوری ۲۰۰۲
امریکا اعلان کرد که یک تعداد زندانیان طالبان و القاعده را به زندان گوانتانامو در کیوبا انتقال میدهد.

۷ جنوری ۲۰۰۲
تونی بلیر نخست وزیر برتانیه بطور غیر مترقبه از افغانستان دیدن کرد.

۱۱ جنوری ۲۰۰۲
اولین دسته از اسیران طالبان و اعضای سازمان القاعده از میدان هوایی قندهار به زندان امریکا در کیوبا منتقل شدند.

۱۷ جنوری ۲۰۰۲
کولن پاول وزیر امور خارجه امریکا از کابل دیدن کرد.

۱۹ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس ادارهٔ موقت برای مذاکره با رهبران عربستان سعودی به آنکشور رفت.

۱۹ جنوری ۲۰۰۲
نه تبعه افغانستان که سال گذشته طیاره آریانا را بوده و به برتانیه آمده بودند در یک محکمه آنکشور مجرم شناخته شدند.

۲۱ جنوری ۲۰۰۲
کنفرانس دو روزه بخاطر بحث و جمع آوری کمک برای اعمار مجدد افغانستان در توکیو پایتخت جاپان گشایش یافت.

۲۲ جنوری ۲۰۰۲
کنفرانس توکیو به پایان رسید و جامعه جهانی مبلغ اضافه از چهار هزار میلیون دالر را برای بازسازی افغانستان اعلان نمود.

۲۲ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی بعد از کنفرانس توکیو به چین رفت و با مقامات آنکشور ملاقات نمود.

۲۵ جنوری ۲۰۰۲
کوفی عنان سرمنشی موسسه ملل متحد به کابل آمد.

۲۵ جنوری ۲۰۰۲
کوفی عنان سرمنشی موسسه ملل متحد به یکی از لیسه های نسوان شهر کابل رفت و با متعلمین و معلمین آن ملاقات نمود.

۲۵ جنوری ۲۰۰۲
کمیسیون ۲۱ نفری برای تدارک لویه جرگه در کابل موظف گردید.

۲۶ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی طی یک سفر رسمی به ایالات متحده امریکا رفت و با جورج بش رئیس جمهور آنکشور ملاقات نمود.

۲۹ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی در مجلس مشترک سنا و نمایندگان ایالات متحده امریکا اشتراک کرد.

۲۹ جنوری ۲۰۰۲
نیروهای امنیتی در شهر کابل به خلع سلاح گروههای مسلح پرداختند.

۳۰ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی به نیویارک رفت و در شورای امنیت سازمان ملل متحد سخنرانی کرد.

۳۱ جنوری ۲۰۰۲
حامد کرزی در لندن با تونی بلیر صدراعظم آنکشور ملاقات نمود.

۸ فبروری ۲۰۰۲
یک هیات بلند رتبه افغانستان به ریاست حامد کرزی برای ملاقات با رهبران پاکستان به آنکشور رفت.

۹ فبروری ۲۰۰۲
حدود سیصد تن از زندانیان طالبان از زندان های کابل رها شدند.

۱۴ فبروری ۲۰۰۲
داکتر عبدالرحمن وزیر هوانوردی اداره موقت افغانستان در میدان هوایی کابل به قتل رسید.

۲۴ فبروری ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس اداره موقت افغانستان برای مذاکره با رهبران جمهوری اسلامی ایران به تهران رفت.

۲۶ فبروری ۲۰۰۲
حامد کرزی برای ملاقات با رهبران هند به آنکشور رفت.

اول مارچ ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس اداره موقت افغانستان با ژاک شیراک رئیس جمهور فرانسه در پاریس ملاقات کرد.

۲ مارچ ۲۰۰۲
نیروهای امریکا و متحدین افغانی شان به مراکز اعضای سازمان القاعده و طالبان در اطراف شهر گردیز حمله کردند. اسریکا این عملیات را اناکوندا نام نهاد.

۳ مارچ ۲۰۰۲

در اثر زلزله شدید صدها نفر در ولایات شمالی و شمال شرقی افغانستان کشته شدند.

۴ مارچ ۲۰۰۲

یک هیلیکوپتر نیروهای نظامی امریکا در اطراف گردیز مورد هدف قرار گرفت و همه سرنشینان آن کشته شدند.

۴ مارچ ۲۰۰۲

حامد کرزی رئیس اداره موقت افغانستان با اسلام کریموف رئیس جمهور ازبکستان در تاشکند ملاقات نمود.

۶ مارچ ۲۰۰۲

سه سرباز دنمارکی و دو آلمانی مربوط نیروهای حافظ امنیت بین المللی در اثر انفجار یک مین در کابل کشته شدند.

۱۱ مارچ ۲۰۰۲

حامد کرزی با همراهانش برای یک دیدار رسمی به روسیه رفت.

۱۲ مارچ ۲۰۰۲

محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان در روم با رئیس جمهور ایتالیا ملاقات تودیعی بعمل آورد.

۱۳ مارچ ۲۰۰۲

حامد کرزی با صدراعظم آلمان در برلین ملاقات کرد.

۱۹ مارچ ۲۰۰۲

ایالات متحده امریکا ختم عملیات اناکوندا را اعلان کرد.

۲۶ مارچ ۲۰۰۲

زلزله شدید دهکده های نهرین وسایر نقاط صفحات شمال افغانستان را بـــه شـــدت تکان داد و طی آن صـــــد ها نفر جان های شانرا از

۲۹ مارچ ۲۰۰۲
بخاطر قربانیان زلزله نهرین در سراسر افغانستان روز عزای ملی بود.

۳۱ مارچ ۲۰۰۲
کمیسیون لویه جرگه اضطراری اعلان کرد که اولین جلسه لویه جرگه بتاریخ ۱۰ جون در کابل دایر میشود.

۲ اپریل ۲۰۰۲
جنرال پرویز مشرف رئیس جمهور پاکستان به کابل سفر کرده با رهبران اداره موقت ملاقات نمود.

۲ اپریل ۲۰۰۲
دهها تن از هواداران حزب اسلامی گلبدین حکمتیار به اتهام دست داشتن در یک توطئه علیه اداره موقت در کابل دستگیر شدند.

۳ اپریل ۲۰۰۲
اولین دسته سربازان کوماندوی برتانیه به میدان هوایی بگرام پیاده شدند.

۸ اپریل ۲۰۰۲
جنرال محمد قسیم فهیم وزیر دفاع اداره موقت افغانستان از یک حادثه انفجار بمب در شهر جلال آباد جان به سلامت برد.

۱۰ اپریل ۲۰۰۲
کنفرانس دو روزه بین المللی برای باز سازی افغانستان در کابل گشایش یافت.

۱۸ اپریل ۲۰۰۲
محمد ظاهر پادشاه سابق افغانستان بعد از ۲۹ سال دوباره به کشور بازگشت.

۲۱ اپریل ۲۰۰۲
اولین بیانیه محمد ظاهر شاه پس از مراجعت به کشور نشر گردید.

۲۲ اپریل ۲۰۰۲
مولوی محمد نبی محمدی امیر تنظیم حرکت انقلاب اسلامی افغانستان به عمر ۸۲ سالگی در پاکستان وفات یافت.

۲۷ اپریل ۲۰۰۲
به اساس فرمان حامد کرزی لقب قهرمان ملی افغانستان به شهید احمد شاه مسعود داده شد و همچنان طی فرمانی دیگر جنرال محمد قسیم فهیم وزیر دفاع اداره موقت به رتبه مارشالی ارتقا یافت.

۲۸ اپریل ۲۰۰۲
دهمین سال تاسیس دولت اسلامی در سراسر افغانستان تجلیل شد.

۲ می ۲۰۰۲
جاده میدان هوایی کابل- چهار راهی آریانا بنام جاده مسعود بزرگ مسمی شد.

۹ می ۲۰۰۲
گرهارد شرودر صدراعظم آلمان به کابل رفت.

۲۰ می ۲۰۰۲
اداره موقت افغانستان فرمانی صادر کرد و از جوانان بین سنین ۲۲ تا ۳۰ سال خواست تا بصورت داوطلبانه به خدمت زیر بیرق بشتابند.

۲۱ می ۲۰۰۲
کریس پتن نماینده خاص اتحادیه اروپا برای افغانستان طی یک سفر رسمی به کابل رفت.

۳۰ می ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس اداره موقت افغانستان برای مذاکره با رهبران پاکستان و ترکمنستان بمنظور انتقال گاز ترکمنستان به پاکستان روانه اسلام آباد شد.

۳۰ می ۲۰۰۲
قرار داد انتقال گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان در اسلام آباد به امضا رسید.

۴ جون ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس اداره موقت افغانستان برای اشتراک در کنفرانس امنیت آسیا به قزاقستان رفت.

۱۱ جون ۲۰۰۲
لویه جرگه اضطراری در کابل افتتاح شد.

۱۳ جون ۲۰۰۲
حامد کرزی از طرف اعضای لویه جرگه اضطراری به حیث رئیس دولت افغانستان در دوره انتقالی انتخاب شد.

۱۹ جون ۲۰۰۲
لویه جرگه اضطراری بعد از نه روز به پایان رسید.

۱۹ جون ۲۰۰۲
۱۴ تن از اعضای کابینه جدید معرفی شدند.

۱۹ جون ۲۰۰۲
اعضای لویه جرگه اضطراری لقب بابای ملت افغانستان را که محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان پیشنهاد شده بود، تائید کردند.

۲۳ جون ۲۰۰۲
نام وزرای جدید کابینه حامد کرزی اعلان گردید.

۲۴ جون ۲۰۰۲
اعضای کابینه جدید در کابل حلف وفاداری یاد کردند.

۲۷ جون ۲۰۰۲
حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان به لخضر براهیمی نماینده خاص سرمنشی موسسه ملل متحد تذکره و پاسپورت افغانی اهدا نمود.

۲۸ جون ۲۰۰۲
یک دیپوی بزرگ مواد و مهمات نظامی در منطقه سپین بولدک قندهار انفجار نمود.

۳۰ جون ۲۰۰۲
ترکها رسما امنیت میدان هوایی کابل را از نیروهای برتانوی تسلیم شدند.

اول جولای ۲۰۰۲
طیارات امریکایی یک دهکده را در ولسوالی دهراوت ولایت ارزگان زمانی بمباران نمودند که اهالی آنجا مصروف اجرای مراسم عروسی بودند.

۲ جولای ۲۰۰۲
رهبران دولت انتقالی اسلامی افغانستان، علیه بمباران طیارات امریکایی بر اهالی ارزگان احتجاج نمودند.

۲ جولای ۲۰۰۲
دولت ایالات متحده امریکا کمک مبلغ ۱۸،۷ میلیون دالر را برای افغانستان اعلان کرد.

۴ جولای ۲۰۰۲
تظاهراتی اعتراض آمیز در کابل بخاطر بمباران قریه در دهراوت ولایت ارزگان براه افتاد.

۴ جولای ۲۰۰۲
اولین دسته از سربازان نیروهای دریایی شاهی برتانیه از افغانستان به کشور شان برگشتند.

۶ جولای ۲۰۰۲

حاجی عبدالقدیر معاون رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان و وزیر فواید عامه در کابل کشته شد.

۲۸ جولای ۲۰۰۲

کابینه دولت انتقالی اسلامی افغانستان تصمیم گرفت تا افغانستان معاهده عدم استفاده از مین های ضد پرسونل را امضا کند.

۹ اگست ۲۰۰۲

انفجاری در دفتر یکی از موسسات ساختمانی غیر دولتی در نزدیکی شهر جلال آباد رخ داد و در اثر آن حد اقل ۲۵ تن کشته و ۸۰ تن دیگر زخمی شدند.

۱۳ اگست ۲۰۰۲

سید محمد خاتمی رئیس جمهور ایران برای مذاکره به کابل آمد.

۵ سپتامبر ۲۰۰۲

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان از یک حادثه سو قصد در شهر قندهار جان به سلامت برد.

۱۱ سپتامبر ۲۰۰۲

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان در مراسم یاد و بود قربانیان حادثه ۱۱ سپتامبر در شهر نیویارک اشتراک کرد.

۲۶ سپتامبر ۲۰۰۲

نمایندگان شصت کشور و موسسه خیریه جهانی در افغانستان اجتماع کردند تا در راه آبادی کشور دست بکار شوند.

۲۷ سپتامبر ۲۰۰۲

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان به کشور های عربی حوزه خلیج فارس سفر کرد.

۷ اکتوبر ۲۰۰۲
بانکنوت های جدید افغانی به بازار عرضه شد.

۱۲ اکتوبر ۲۰۰۲
پولیس بلجیم یک مراکشی الاصل را به اتهام دست داشتن در قتل احمد شاه مسعود دستگیر نمود.

۱۴ اکتوبر ۲۰۰۲
کنفرانس کشور های ایکو در ترکیه به پایان رسید. اشتراک کنندگان به تشکیل صندوق حمایت افغانستان موافقه کردند.

۱۸ نوامبر ۲۰۰۲
محمد علی کلی قهرمان پیشین بوکس سنگین وزن جهان از طرف سازمان ملل متحد برای یک سفر سه روزه به افغانستان آمد.

۲ دسامبر ۲۰۰۲
کنفرانس تحت عنوان بازسازی، صلح و ثبات افغانستان به اشتراک حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان و نمایندگان ۳۵ کشور و سازمان جهانی در شهر بن آلمان گشایش یافت.

۱۵ دسامبر ۲۰۰۲
دولت انتقالی اسلامی افغانستان فرمانی صادر کرد و در آن به رهبران سیاسی هشدار داد تا در امور نظامی مداخله نکنند.

۱۶ دسامبر ۲۰۰۲
کنفرانس کشور های کمک کننده به افغانستان در شهر اسلو پایتخت ناوری برگزار شد.

۲۱ دسامبر ۲۰۰۲
یک طیاره هیلیکوپتر آلمانی مربوط قوای حافظ امنیت بین المللی در نزدیکی کابل سقوط کرد و شش سرباز آلمانی سوار بر آن کشته شدند.

۲۲ دسامبر ۲۰۰۲

نمایندگان سیاسی شش کشور همسایه افغانستان توافقنامه عدم مداخلت در امور داخلی افغانستان را در کابل امضا کردند.

۲۴ فبروری ۲۰۰۳

جمعه محمد محمدی وزیر معادن و صنایع افغانستان و همراهانش در اثر سقوط هواپیمایش در نزدیکی شهر کراچی پاکستان کشته شد.

۲۷ فبروری ۲۰۰۳

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان در قصر سفید با جورج بش رئیس جمهور ایالات متحده امریکا ملاقات نموده و از رئیس جمهور امریکا خواستار کمک های بیشتر برای افغانستان شد.

۲۶ می ۲۰۰۳

یک طیاره خطوط هوایی اوکراین که ۶۲ سرباز هسپانیایی قوای حافظ امنیت بین المللی را از کابل به هسپانیه انتقال میداد در ترکیه سقوط کرد و کلیه سرنشینان آن کشته شدند.

۴ جون ۲۰۰۳

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان برای مذاکره با زمامداران برتانیه کابل را به قصد آنکشور ترک کرد.

۶ جون ۲۰۰۳

حامد کرزی با الیزابت دوم ملکه برتانیه در لندن ملاقات نمود.

۷ جون ۲۰۰۳

در اثر یک حمله انتحاری بر کاروان سربازان المانی در کابل چهار سرباز کشته و حد اقل ده تن دیگر زخمی شدند.

۴ جولای ۲۰۰۳

سربازان قوای نظامی پاکستان درداخل خاک افغانستان شده دست به عملیات نظامی زدند.

۷ جولای ۲۰۰۳
حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان اعلامیه شدید الحن در باره دخالت نظامی پاکستان به خاک افغانستان صادر نمود.

۸ جولای ۲۰۰۳
حکومات افغانستان و پاکستان زد و خورد میان سربازان خویش را در سرحدات مشترک شان تائید کردند.

۸ جولای ۲۰۰۳
تظاهرات گسترده در کابل بخاطر دخالت نظامی پاکستان براه افتاد. مظاهره چیان سفارت آنکشور در کابل را خسارمند ساختند.

۹ جولای ۲۰۰۳
حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان بخاطر تظاهرات روز گذشته و خساره مند شدن سفارت پاکستان در کابل از پرویز مشرف رئیس جمهور آنکشور معذرت خواست.

۱۱ اگست۲۰۰۳
پیمان اتلانتیک شمالی یا ناتو قوماندانی نیروهای حافظ امنیت بین المللی یا آیساف را به عهده گرفت.

۲۱ سپتامبر ۲۰۰۳
حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان کشور را به قصد ایالات متحده امریکا، کانادا و برتانیه ترک نمود.

۲۴ سپتامبر۲۰۰۳
حامد کرزی در نیویارک با کوفی انان سرمنشی موسسه ملل متحد، جورج بش رئیس جمهور ایالات متحده امریکا و پرویز مشرف رئیس جمهور پاکستان ملاقات کرد.

۲۶ سپتامبر ۲۰۰۳

جورج رابرتسون منشی عمومی پیمان اتلانتیک شمالی یا ناتو برای دیدار رسمی بکابل سفر کرد.

۱۲ اکتوبر ۲۰۰۳

قانون احزاب سیاسی افغانستان توشیح شد.

۱۳ اکتوبر ۲۰۰۳

شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه را به تصویب رسانید که به اساس آن نیروهای حافظ امنیت بین المللی یا ایساف به سایر ولایات ارسال میشوند.

PROPERTY OF ARIC Established 1989

۱۶ اکتوبر ۲۰۰۳

حامد کرزی رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان در دهمین کنفرانس سران کشور های اسلامی که از ۱۱ الی ۱۸ اکتوبر در شهر پوترجایا کشور مالیزیا برگزار شده بود سخنرانی کرد.

۲۴ اکتوبر ۲۰۰۳

برنامه خلع سلاح و ملکی سازی افغانستان در ولایت کندوز آغاز گردید.

PROPERTY OF ACKU 12939

۲۴ اکتوبر ۲۰۰۳

پارلمان آلمان ارسال قوای حافظ امنیت بین المللی یا آیساف را به سایر ولایات افغانستان منظور نمود.

۳ نوامبر۲۰۰۳

مسوده قانون اساسی افغانستان طی مراسمی خاص به نشر سپرده شد.

۱۴ دسامبر ۲۰۰۳

لویه جرگه تصویب قانون اساسی با بیانیه محمد ظاهر، بابای ملت افغانستان در کابل گشایش یافت.

بنگاه انتشارات میوند
کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library